

การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวรามาโรแมนติก เรื่อง“MAYBE THIS TIME”

DIRECTING IN ROMANTIC AND DRAMA SHORT FILM “MAYBE THIS TIME”



ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศิลปะและการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCHOOL OF ARCHITECTURE, ART, AND DESIGN
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะ และการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวดราม่าโรแมนติกเรื่อง “maybe this time”
นักศึกษา	นาย เมืองไทย สรุปรการ
รหัสประจำตัว	62020318
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ 25 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

งานศึกษากำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง **maybe this time** มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและเรียนรู้ ในการกำกับภาพยนตร์ ในทุกๆด้านของงานโปรดักชั่น เพื่อเพิ่มความเข้าใจและบอกเล่าเรื่องราวด้านบุคคลที่ทำงานขายบริการให้กับสังคมให้มากยิ่งขึ้น หากสังคมได้รับรู้ถึงเรื่องราวของผู้คนเหล่านี้ ข้าพเจ้าหวังว่าอาชีพเหล่านี้จะถูกละเลยมากขึ้น เพราะเป็นธรรมดาของมนุษย์และโลกทุนนิยม ที่ต้องทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัว ในกรณีศึกษาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเลือกที่จะบอกเล่าตัวละครหญิงสาวที่โดดเดี่ยวและไร้ครอบครัวจากกรณีศึกษาจริง โดยมีขอบเขตโครงการคือ ภาพยนตร์สั้นความยาวไม่เกิน 30

นาที



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าไม่สามารถทำงานนี้สำเร็จได้หากขาดทีมงานผู้เป็นที่รักทุกคน ข้าพเจ้าเกิดและโตบนโลกใบนี้มา 22 ปี ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในปีที่ดีที่สุด ข้าพเจ้าได้เห็นการช่วยเหลือดูแลกันในกองถ่ายของทีมงาน การวางแผนและร่วมด้วยช่วยกัน แน่ใจว่าปัญหานั้นมีมากมายเหลือเกิน ทั้งภายในและภายนอก แต่มันก็ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้จักมนุษย์มากขึ้น ทุกคนต่างมีเหตุผลของตัวเองในการกระทำต่างๆ ข้าพเจ้าขอขอบคุณปัญหาทุกอย่างที่เข้ามาช่วยทำให้ข้าพเจ้ารู้จักตัวเอง และเข้าใจเพื่อนร่วมโลกมากขึ้น ข้าพเจ้าขอขอบคุณ บิดา และ มารดา ของข้าพเจ้า เพื่อนอันเป็นที่รักของข้าพเจ้าที่มาร่วมจับด้วยกัน และทุกๆ คนที่ให้ความร่วมมือกับข้าพเจ้าเป็นอย่างดีในทุกตำแหน่ง งานเรื่องนี้ไม่อาจสำเร็จได้หากขาดความช่วยเหลือของคนใดคนหนึ่งไป

ด้วยความเคารพ

เมืองไทย สรุปรการ

1 พฤษภาคม พศ.2566

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	3
กิตติกรรมประกาศ.....	4
สารบัญ.....	5
สารบัญรูป.....	8
สารบัญตาราง.....	10
บทที่ 1 บทนำ.....	11
ที่มาและความสำคัญ.....	11
วัตถุประสงค์.....	11
ขอบเขตโครงการ.....	12
ลักษณะของโครงการ.....	12
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
บทที่ 2 การค้นคว้าข้อมูล	15
2.1 ศึกษาจากข้อมูลจริงเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบในภาพยนตร์	15
2.1.1 สัมภาษณ์และศึกษาข้อมูลจริงจากผู้ที่ต้องดูแลผู้ป่วยความจำเสื่อม	15
2.1.2 ศึกษามุมมองของบุคคลที่มีภาวะความจำเสื่อม	16
2.1.3 สัมภาษณ์และศึกษาข้อมูลจากคู่มือหึงหึง	17
2.1.4 ศึกษาสถานบริการทางเพศ	18

หน้า

2.2 วิเคราะห์และศึกษาบทภาพยนตร์โรแมนติคที่เป็นความรักหญิงหญิง	18
2.2.1 วิเคราะห์และศึกษาบทภาพยนตร์โรแมนติคเรื่อง BLUE IS THE WARMEST COLOUR	19
2.2.2 วิเคราะห์และศึกษาบททีวีซีรีส์เรื่อง EUPHORIA	20
2.3 ศึกษาวิธีการเขียนบทและการใช้ตัวละครเล่าเรื่อง	21
2.4 ภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจในการกำกับตัวละคร	22
2.4.1 MILLENIUM MAMBO 2001 HOU HSIAO-HSIEN	22
2.4.2 EUPHORIA 2019 SAM LEVINSON	23
2.4.3 ENTER THE VOID 2009 GASPAR NOE	23
2.5 การนำข้อมูลต่างๆมาประยุกต์ใช้	24
บทที่ 3 บทภาพยนตร์	
ประเด็น (Theme)	25
เรื่องย่อ (Synopsis)	25
ความขัดแย้ง (conflict)	25
บทภาพยนตร์	26
บทที่ 4 ขั้นตอนการวางแผนก่อนถ่ายทำ (Pre-Production)	
4.1 การเลือกนักแสดง (Casting).....	52
4.2 ข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)	53
4.3.การคัดเลือกสถานที่ถ่ายทำ (Location).....	58
4.4 งบประมาณในการถ่ายทำ (Budget Plan).....	59
4.5.ตารางการถ่ายทำ (Breakdown Sheet).....	60
4.6.ตารางการนัดหมาย (Call Sheet)	61

บทที่ 5 ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)

การถ่ายทำ Q1	63
การถ่ายทำ Q2	65
การถ่ายทำ Q3	67

บทที่ 6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-Production)

6.1 การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)	71
6.2 การลำดับภาพแบบสมบูรณ์ (Fine Cut)	72
6.3 การออกแบบเสียง (sound design).....	73
6.4 การปรับแต่งสี (Colour Grading)	74
6.5 การปรับแต่งขั้นสุดท้าย (Fine Editing)	75

บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป.....	76
-----------------	----

7.2 ข้อเสนอแนะ.....	77
---------------------	----

บรรณานุกรม.....	79
-----------------	----

ภาคผนวก ก เบื้องหลังการถ่ายทำ	80
-------------------------------------	----

ประวัติผู้เขียน	86
-----------------------	----

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1 , 2 แสดงภาพมุมมองของบุคคลที่มีภาวะความจำเสื่อม ที่มองภาพไม่ชัดเจน	17
3 , 4 แสดงภาพหญิงขายบริการคอยจุดประจำ	18
5 แสดงภาพประกอบ ภาพยนตร์โรแมนติกเรื่อง BLUE IS THE WARMEST COLOUR	19
6 แสดงภาพประกอบ ภาพยนตร์เรื่อง Euphoria	20
7 แสดงภาพประกอบ หนังสือเรื่อง secrets of screen writing	21
8 แสดงภาพประกอบวิเคราะห์ตัวละครจากภาพยนตร์เรื่อง millennium mambo	22
9 แสดงภาพประกอบวิเคราะห์ตัวละคร rue จาก euphoria	23
10 แสดงภาพประกอบวิเคราะห์ตัวละครจากภาพยนตร์เรื่อง enter the void	23
11 , 12 แสดงภาพประกอบสัมภาษณ์และพูดคุยกับนักแสดงทั้งสองคนเป็นครั้งแรก	56
13 , 14 นักแสดงทั้งสองคนอ่านบทพร้อมกันเป็นครั้งแรก (read through)	56
15 แสดงภาพการทดสอบกล้องครั้งแรก (casting)	57
16 - 18 แสดงภาพโลเคชั่นวิทยาลัยช่างศิลป์	58
19 , 20 แสดงภาพโลเคชั่นห้องพักของตัวละครหลัก	59
21 , 22 แสดงภาพการบล็อกช็อต ครั้งแรก	59

รูปที่	หน้า
23 - 30 แสดงภาพ ถ่ายทำจริง Q ที่ 1	63
31 - 36 แสดงภาพ ถ่ายทำจริง Q ที่ 2	65
37 - 43 แสดงภาพ ถ่ายทำจริง Q ที่ 3	67
44 , 45 แสดงภาพประกอบขั้นตอน rough cut	71
46 , 47 แสดงภาพประกอบขั้นตอน fine cut	72
48 แสดงภาพประกอบขั้นตอน sound design	73
49 แสดงภาพประกอบขั้นตอน color grading	74
50 , 51 แสดงภาพประกอบขั้นตอนทำไตเติ้ล และ end credit	75
52 - 76 แสดงภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ	80-85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงตาราง catering sheet ของตัวละคร ฝ่า 53	53
2. แสดงตาราง catering sheet ของตัวละคร ขวัญ 54	54
3. แสดงตาราง catering sheet ของตัวละคร พี่ชายขวัญ 55	55
4. แสดงตาราง breakdown sheet ของคิววันที่ 1,2 60,61	60,61
5. แสดงตาราง callsheet ของคิววันที่ 1 61	61



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ผู้คนที่รู้สึกผิดหวังกับชีวิตของตัวเองโดยเฉพาะกับวัยรุ่น วัยทำงาน มีความกดดันต่างๆในชีวิตที่เมื่ออายุมากขึ้น เราจึงมีสิ่งที่จะต้องรับผิดชอบมากมาย สิ่งต่างๆเหล่านี้จึงไปกดดันตัวเราและส่งผลให้เราารู้สึกท้อกับชีวิต มันเป็นเรื่องที่ยากมากที่จะไม่ทำให้รู้สึกเจ็บปวด ความกดดันที่มากจนทนไม่ไหว อาจทำให้ผู้คนมีวิธีการแก้ปัญหาที่ขาดสติ เช่น การแก้แค้น

ศิลปินพณิชย์นี้ ข้าพเจ้ามุ่งหวังที่จะนำความถนัดและความสนใจของข้าพเจ้าในด้านการออกแบบงานสร้างและกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ด้วยการนำเสนอภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า โรแมนติก เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของภาพยนตร์ให้เกิดความน่าสนใจ ผ่านการ ศึกษาการกำกับศิลป์ การจัดองค์ประกอบศิลป์โดยนำหลักทัศนศิลป์ และการตีความ เพื่อสื่อถึง ความเศร้า แตกสลาย ถูกกักขัง ไม่มีอิสระ และบิดเบี้ยว ของตัวละคร เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเห็นถึงบรรยากาศ ทราบถึงแนวคิด และมี อรรถรสกับภาพยนตร์มากขึ้น ในแง่

1. ต้องการเล่าถึงปัญหาผู้คนรอบตัวของบุคคลที่มีอาการความจำเสื่อมทั้งในด้านสภาพจิตใจและความสัมพันธ์
2. ต้องการเล่าถึงมุมมองของบุคคลที่มีสภาวะความจำเสื่อม
3. ต้องการศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานบริการทางเพศ ทั้งในแง่ ผู้คนและสถานที่
4. เพื่อฝึกเทคนิคการกำกับอารมณ์ของตัวละครหลักให้มีอารมณ์ตรงกับที่เราต้องการ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์สั้นแนวดราม่าโรแมนติก
2. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบตัวละครที่มีปัญหาหลากหลายประเด็น
3. เพื่อศึกษาการใช้ตัวละครผู้หญิงเป็นตัวละครเอก
4. เรียนรู้วิธีการทำงานหนังในทุกขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นความยาว 25-30 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพโดยระบบดิจิทัล อัตราส่วนภาพ 16:9 ด้วยความละเอียด 4k

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวทรามาโรแมนติก นำเสนอเกี่ยวกับความผิดหวังในชีวิต ผ่านบุคคลที่ต้องดูแลคนที่มีสภาวะความจำเสื่อม

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. Pre-production

1.1 research ข้อมูลกับคนรอบตัวที่รู้จักที่ทำงานในวงการนี้

1.2 นำงานเขียนต่างๆที่ใช้เป็น inspiration มาสรุปและเลือกใช้

1.3 เขียนบท draft 1 และ draft 2 สำหรับทางเลือก

1.4 ปรึกษาเรื่องบทกับคนเขียนบทและที่ปรึกษา

1.5 ปรึกษาและวางแผนเรื่องดนตรีประกอบ

1.6 ค้นหานักแสดงหลัก

1.7 Workshop นักแสดงหลัก

1.8 วางแผนอัปเดตที่ทีมงานแต่ละฝ่าย

1.9 Read through บท ผู้กำกับ และนักแสดงหลักทั้งหมด

1.10 Scout location

1.11 ทำ shooting script คู่กับตากล้อง

1.12 อัปเดตที่ทีมงานแต่ละฝ่าย

1.13 Blockshot Test scene

1.14 Workshop นักแสดงรอบ 2

1.15 ถ่าย Test scene

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Production

- 2.1 ทำ shooting script
- 2.2 ทำ breakdown และ callsheet
- 2.3 อัปเดตงานทุกฝ่ายออนไลน์
- 2.4 ประชุมรวมทีมงานหลักออนไซต์ Q 1,2
- 2.5 BLOCK SHOT Q1,2
- 2.6 Workshop นักแสดงรอบ 3 test acting
- 2.7 ถ่ายทำ Q 1,2
- 2.8 อัปเดตงานทุกฝ่ายออนไลน์ Q 3,4
- 2.9 ประชุมรวมทีมงานหลักออนไซต์ Q 3,4
- 2.10 BLOCK SHOT Q 3,4
- 2.11 Workshop นักแสดงรอบ 4 test acting
- 2.12 ถ่ายทำ Q 3,4

3. Post Production

- 3.1 ส่งไฟล์ให้หลังถ่ายเสร็จทันที เพื่อตัด rough cut
- 3.2 ดู rough cut ที่ตัดหลังถ่ายเสร็จ
- 3.3 ทดลองใส่ดนตรีประกอบกับ rough cut
- 3.4 Sound design กับดนตรีประกอบที่ได้มา
- 3.5 Fine cut
- 3.6 Color grading

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถถ่ายทอดประเด็น และเนื้อหาของเรื่องให้ผู้ชมเข้าใจได้อย่างชัดเจน
2. คาดหวังว่าคนดูจะเข้าใจว่าคนทำงานขายบริการคือสุดยอด **human being**
3. ศิลปะของภาพยนตร์คือสิ่งที่ถ่ายทอดบอกเล่าและอธิบายความรู้สึกของมนุษย์ได้ลึกซึ้งกว่าที่คิด
4. ชีวิตของทุกคนมักจะเต็มไปด้วยปัญหาและความท้าทาย บางครั้งเราก็ผ่านมันไปไม่ได้
สิ่งที่ทำได้คือยอมรับและเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น
5. ความรักคือการต่อสู้ สู้และปกป้องคนที่เรารัก



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ข้าพเจ้ามีความสนใจในการเล่าเรื่องและการเขียนบทภาพยนตร์โรแมนติกรามา ของบุคคลที่มีสภาวะความจำเสื่อมและการต่อสู้กับโรคร้ายนี้ ผ่านการเล่าเรื่องในสถานบริการแห่งหนึ่ง โดยข้าพเจ้าเริ่มจากการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการค้นคว้าออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- 2.1 ศึกษาจากข้อมูลจริงเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบในภาพยนตร์
- 2.2 วิเคราะห์และศึกษาบทภาพยนตร์โรแมนติกที่เป็นความรักหญิงหญิง
- 2.3 ศึกษาวิธีการเขียนบทและการใช้ตัวละครเล่าเรื่อง
- 2.4 ภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจในการกำกับตัวละคร
- 2.5 การนำข้อมูลต่างๆมาประยุกต์ใช้

2.1.ศึกษาจากข้อมูลจริงเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบในภาพยนตร์

2.1.1 สัมภาษณ์และศึกษาข้อมูลจริงจากผู้ที่ต้องดูแลผู้ป่วยความจำเสื่อม

จากการสัมภาษณ์ คุณเอ ผู้ที่ต้องดูแลผู้ป่วยความจำเสื่อม ซึ่งก็คือแม่ของเธอเอง ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นจนถึงระยะสุดท้าย โดยได้ข้อมูลมาว่า ผู้ป่วยที่เป็นความจำเสื่อมนั้นจะมีอาการเหมือนกัน คือ

1. ระยะแรก สื่อสารไม่ค่อยรู้เรื่อง มักจะหลงๆ ลืมๆ ความจำระยะสั้นไม่ค่อยดี เรายังต้องดูแลเป็นบางอย่าง บางเรื่องแต่ไม่ใช่ทุกเรื่อง ยังมีความทรงจำระยะสั้นอยู่บ้าง
2. ระยะกลาง อาการเริ่มแสดงอย่างเห็นได้ชัด สัมเหตุการณ์ที่ผ่านไปได้ไม่นาน พุดจาไม่รู้เรื่อง หากตรงนี้ไม่ได้รับการดูแลและรักษาที่ดี จะทำให้คนอื่นเข้าใจผิดได้ว่าผู้ป่วยมีอาการผิดปกติทางจิต ในระยะนี้ผู้ป่วยมักจะพุดถึงเหตุการณ์ในอดีตอยู่บ่อยครั้ง
3. ระยะสุดท้าย เป็นอาการความจำเสื่อม หรือ Alzheimer อย่างเต็มตัว ผู้ป่วยจะไม่สามารถจำสิ่งต่างๆได้ สูญเสียความทรงจำอย่างถาวร ไม่รู้ตัวว่าตนเองนั้นกำลังทำอะไรอยู่ เหมือนกับมียางลบในหัวตลอดเวลา

โดยคนที่ต้องเป็นคนดูแลผู้ป่วยความจำเสื่อมนี้ หากทราบอาการเร็ว ก็จะสามารถชะลอระยะเวลาและอาการได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่สุดท้ายแล้วโรคนี้นั้น เป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ สิ่งที่ต้องมีในการดูแลผู้ป่วยคือ จิตใจที่เข้มแข็งและอดทน ยิ่งหากบุคคลนั้นเป็นคนที่เรารักและห่วงใย เราต้องเข้าใจในอาการของผู้ป่วยโรคนี้นั้น และรับมือไปกับปัญหาสารพัดต่างๆที่เข้ามา ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วครอบครัวจะมีสองทางเลือก คือ

1. ดูแลผู้ป่วยเอง ในลักษณะอยู่ในที่พักอาศัย โดยคนในครอบครัวจะดูแลผู้ป่วยตลอดเวลา ผู้ป่วยจะไม่สามารถออกไปไหนมาไหนได้เนื่องจากอาการของโรคนี้นี้เมื่ออยู่ข้างนอกจะไม่ปลอดภัย
2. ส่งผู้ป่วยเข้าโรงพยาบาล จะมีโรงพยาบาลและสถานดูแลผู้ป่วยความจำเสื่อมอยู่หลายแห่งในประเทศไทย ซึ่งสถานที่เหล่านี้จะดูแลผู้ป่วยให้ตลอด 24 ชั่วโมง แต่สถานที่เหล่านี้มีค่าใช้จ่ายรายเดือนที่สูง

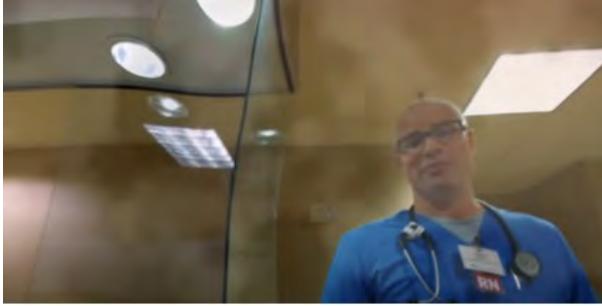
ในกรณีของคุณเอ๋ เขาเลือกที่จะดูแลเองโดยเขาได้ให้เหตุผลไว้ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายที่สูง เนื่องจากการส่งเข้าโรงพยาบาลมีค่าใช้จ่ายที่เยอะ จะไม่ได้เหมาะกับคนที่มีรายได้น้อย
2. เวลา คุณเอ๋ให้เหตุผลว่า เขาสามารถแบ่งเวลาในการดูแลผู้ป่วยได้ ไม่จำเป็นต้องให้คนอื่นดูแล
3. การดูแลใส่ใจ คุณเอ๋เคยมีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับการให้คนดูแลแม่ของเขา คือ คนที่มาให้ดูแลนั้นไม่ใส่ใจและไม่สนใจตัวผู้ป่วย อาเอ๋ให้เหตุผลว่า เขาไม่ใช่คนในครอบครัวไม่แปลกที่เขาจะทำแบบนี้

ในกรณีของคุณเอ๋ คุณเอ๋ดูแลแม่จนถึงวันสุดท้าย และเขาก็ยังให้ข้อมูลในเชิงพฤติกรรมของผู้ป่วย ที่มีประโยชน์ในการเขียนและออกแบบตัวละครในบทได้

2.1.2. ศึกษามุมมองของบุคคลที่มีภาวะความจำเสื่อม

ขยายเพิ่มเติมจากข้อ 1.1 จากการศึกษาบทความและวิดีโอ ภาพที่ผู้ป่วยความจำเสื่อมเห็นจะเป็นอย่างไร อาการหลงๆ ลืมๆ ของผู้ป่วยอัลไซเมอร์ เมื่อเวลาผ่านไปก็จะแสดงออกมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างเช่นที่อลิซเริ่มจำนัดหมายไม่ได้ จำสูตรอาหารที่เคยทำไม่ได้ จำคำศัพท์ไม่ได้ หรือแม้กระทั่งจำไม่ได้ว่า หนึ่งชั่วโมงที่แล้วไปพบกับใครมานอกจากนี้ก็ยังมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และพฤติกรรม เกิดความสับสนเกี่ยวกับเหตุการณ์ เวลา และสถานที่เกิดความสงสัยต่อครอบครัวและเพื่อนฝูง



ภาพที่ 1



ภาพที่ 2

มุมมองของบุคคลที่มีภาวะความจำเสื่อม ที่มองภาพไม่ชัดเจน

https://www.youtube.com/watch?v=q_sWiwI3yP0

2.1.3 สัมภาษณ์และศึกษาข้อมูลจากคู่รักหญิงหญิงที่มีประสบการณ์ยาวนาน ในการอยู่ร่วมกัน

ได้สัมภาษณ์ประสบการณ์ชีวิตจริงของคู่รักหญิงหญิง (เลสเบี้ยน) ที่อยู่ด้วยกันยาวนานกว่า 6 ปี เพื่อเรียนรู้และเข้าใจในปัญหาของพวกเขา ตัวอย่างคำถามเพื่อนำมาพัฒนาตัวละครในบท เช่น

1. ในความรักของผู้หญิงด้วยกันเอง แตกต่างจากผู้ชายยังไง
2. อุปสรรคและปัญหาที่มักจะเจอเมื่อมีคู่รักเป็นผู้หญิงด้วยกันเอง
3. มีเหตุการณ์ไหนที่ทำให้เรารู้สึก ทนไม่ไหวรับไม่ได้ ทำให้อยากเลิกกัน

เป็นการสัมภาษณ์ข้อมูลที่มีประโยชน์และได้เข้าใจมุมมองใหม่ๆขึ้นเยอะมาก ตัวอย่างข้อมูลที่ได้

- ผู้ชายส่วนใหญ่มักจะมีความคิด อยากรับเป็นใหญ่และมักจะนำผู้หญิงอยู่เสมอ
- ในบางครั้งเรื่องอารมณ์อ่อนไหว ผู้หญิงด้วยกันเองจะสามารถเข้าใจได้ดีกว่า
- เมื่อก่อนสังคมยังไม่ได้ยอมรับ เรื่องมีแฟนเป็นผู้หญิงด้วยกันเองขนาดนั้น
- ตัวอย่างคำถามเกี่ยวกับตัวบทที่ถามไป “การยื้อให้ช้าที่สุดเมื่อรู้ว่าเขาจะต้องไป ”

ปัญหาเรื่องคนรักถูกเอาเปรียบก็ยังเป็นเรื่องที่ทำให้สามารถเกิดอารมณ์โมโหขึ้นได้และขาดสติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 ศึกษาสถานบริการทางเพศ

จากการสำรวจโรงแรมที่ยังคงเปิดกิจการอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ยังมีโรงแรมเปิดกิจการอยู่จนทุกวันนี้ โดยลักษณะของโรงแรมนั้น สภาพภายในจะแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่ เช่น ย่านบางขุนพรหม โรงแรมจะเปิดรองรับลูกค้า ตั้งแต่ช่วงเช้า มีเจ้าของส่วนใหญ่ เป็นคนจีนซึ่งมีอายุมาก เป็นผู้ดูแลกิจการในลักษณะครอบครัว มีหญิงขายบริการ ส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 35-50 ปี หรือ มากกว่านั้น

ลูกค้าจะเดินขึ้นไปบนโรงแรม ซึ่งมีลักษณะเป็นตึกเก่า มีการแบ่งห้องเหมือนกับห้องเช่า โดยมีหญิงขายบริการคอยนั่งประจำเก้าอี้ ที่วางไว้บริเวณหน้าห้อง เพื่อให้ลูกค้าเลือก โดยที่หญิงขายบริการส่วนใหญ่ ก็จะเป็นผู้เสนอตัวให้ลูกค้าใช้บริการตนเอง และเมื่อตัดสินใจเลือกแล้ว ก็จะจ่ายค่าตัวให้ กับเจ้าของกิจการ หรือ ผู้ดูแล โดยมีหญิงอนามัยให้ไว้เพื่อป้องกันอีกด้วย ส่วนลูกค้าที่ไปใช้บริการ ส่วนใหญ่พบเป็นกลุ่มลูกค้าที่มีอายุมาก หรือกลุ่มวัยรุ่น ผู้มีรายได้น้อย



ภาพที่ 3 , 4 หญิงขายบริการคอยจุดประจำ

<https://mgronline.com/live/detail/9520000018479>

เมื่อเข้าไปในห้อง จะเป็นห้องสี่เหลี่ยมแคบๆ มีพัดลม เพื่อระบายความร้อน ส่วนห้องน้ำ ก็จะมีเป็นห้องน้ำขนาดเล็ก ที่อยู่ภายในห้องพัก โดยมีเตียงนอน ที่นอน และหมอน ไว้อำนวยความสะดวก

2.2 วิเคราะห์และศึกษาบทภาพยนตร์โรแมนติคที่เป็นความรักหญิงหญิง

ภาพยนตร์เรื่อง **Maybe this time** นั้นมีความเป็นหนังโรแมนติคหญิงรักหญิง ที่เกี่ยวกับปัญหาของตัวละครสูง โดยประเด็นที่สนใจจะเป็นเรื่อง การแตกสลายของตัวละคร นำไปสู่ **Breaking point** ที่โหดร้ายต่อความรู้สึก โดยภาพยนตร์ที่เลือกศึกษาทั้งสองเรื่องนั้นมีครบทุกอย่างที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 วิเคราะห์และศึกษาบทภาพยนตร์โรแมนติกเรื่อง Blue is the warmest color (2013)



ภาพที่ 5 ภาพยนตร์เรื่อง Blue is the warmest color (2013)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ กล่าวถึง อเดล เด็กสาวอายุ 15 ที่มีความรักกับ เอ็มมา และสุดท้ายก็เกิดความผิดหวังขึ้น แสดงให้เห็นว่าความรักเกิดขึ้นได้ไม่ว่าจะเป็นเพศไหน ผู้ชาย ผู้หญิง เลสเบียน หรือเกย์ และในทุกเพศก็ผิดหวังกับความรักได้เหมือนกันหมด นั่นจึงเป็นข้อสรุปของความรัก ที่มีทั้งสมหวังและผิดหวังในคำนิยามคำเดียว

ความสัมพันธ์ที่ถูกเล่าอย่างละเอียดลึกซึ้งทำให้หนังเข้าถึงก้นบึ้งความรู้สึกของคนดูจริงๆ คนดูจะอิมเม็บบไปกับความรู้สึกที่สมจริง

โดยที่หนังไม่ได้นำเสนอฉากแบบแฮปปี้เอนด์อย่างในหนังรักทั่วไป แต่หนังนำเสนอความจริงที่พบได้ในความรักทั่วไป นั่นจึงเป็นที่มาของความผิดหวังของทั้งอเดลและเอ็มมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 วิเคราะห์และศึกษาบทที่วีซีรี่ย์เรื่อง Euphoria



ภาพที่ 6 ซีรีส์ภาพยนตร์เรื่อง Euphoria

Rue เด็กสาวที่เพิ่งผ่านเหตุการณ์โอเวอร์โดสจนเกือบช็อกตายกลับมาเรียนไฮสคูลหลังจากบำบัดอยู่หลายเดือน การกลับมาครั้งนี้ทำให้เธอเจอกับ Jules เด็กสาวข้ามเพศที่เพิ่งย้ายเข้ามาในเมืองนี้ ทั้งคู่ถูกชะตากันจนกลายเป็นเพื่อนสนิทอย่างรวดเร็ว แต่สิ่งที่รู้ไม่รู้อีกคือจูส์ชอบนัดผู้ชายทางอินเทอร์เน็ตออกไปมีเซ็กซ์เป็นครั้งคราว

ทีวีซีรีส์เรื่องนี้ คือการเล่าเรื่องวัยรุ่นอย่างเข้าอกเข้าใจ แทบจะไม่โรแมนติไซส์ชีวิตวัยรุ่นให้สดใส การได้เห็นตัวละครดิ้นรนจากปัญหาของตัวเองด้วยวิถีทางที่แตกต่างกัน บางคนเปลี่ยนตัวเองให้ดีขึ้น บางคนมองหาที่ยึดเหนี่ยว บางคนติดอยู่ในวังวนของความฉิบหายนั้นและไม่ได้พยายามหาทางออก ซึ่งล้วนเป็นทางเลือกที่เราไม่อาจตัดสินว่าผิดหรือถูก

Euphoria ทำให้เราเห็นว่าชีวิตวัยรุ่นไม่ได้มีแค่ความสดใส และมันอาจฟังดูใจร้าย แต่ชีวิตจริงไม่ว่าช่วงไหนๆ ก็ไม่ได้เต็มไปด้วยความสดใสอยู่แล้ว แต่ความรักดันเกิดขึ้นตอนนี้เยอะที่สุด

บางเวลาเราเจอกับความยากลำบาก เราแค่ต้องอดทนให้ผ่านมันไป ต้องย้ำเตือนตัวเองว่าเราสามารถผ่านมันไปได้ ตัวละครหนึ่งในเรื่องบอกไว้ว่า ชีวิตไฮสคูลไม่ได้อยู่กับเราตลอดไป

เช่นเดียวกับช่วงเวลาที่ยากลำบากทุกช่วงของชีวิต ทีวีซีรีส์เรื่องนี้เล่าออกมาได้อย่างสมจริง

ทั้งในแง่ความรักในเพศเดียวกัน (หญิงหญิง) ความหึงหวง การล้างแค้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ศึกษาวิธีการเขียนบทและการใช้ตัวละครเล่าเรื่อง

ทำความเข้าใจจักตัวละคร สร้างเป้าหมายให้ตัวละครขึ้นมา ภายใต้เงื่อนไขที่ไม่มีวันเป็นจริง

เนื่องจากบทภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกออกแบบมาจากวัยรุ่นที่มีปัญหา ซึ่งมีปัญหาหลากหลายประเด็น การจะเล่าให้ได้ใน 30 นาทีนั้นเป็นเรื่องยาก จึงต้องตัดทอนปัญหาที่ไม่จำเป็นออก

มีที่มา ให้ตัวละครมีเหตุผลที่จะไป ตัวละครจะต้องมีเหตุผลมากพอที่จะทำให้เขาเดินทางไปสู่เป้าหมายของเขา การต้องมี **Dramatic need**

มีกราฟที่น่าเชื่อถือให้ตัวละคร เพิ่มอุปสรรคที่โหดร้าย ให้กับตัวละครเอกของเรา

พยายามใส่ **Subtext** (ข้อมูล) ลงไปในปัญหาที่ตัวละครเจอ ทุกๆอย่างบนโลกนี้เต็มไปด้วยข้อมูลที่ น่าสนใจ และเป็นเอกลักษณ์ เลือกหยิบและเลือกใช้ให้ไปในทางเดียวกัน

โดยทั้งหมดนี้ศึกษาและได้แรงบันดาลใจมาจากหนังสือเรื่อง

SECRETS OF SCREENWRITING: EVERYTHING YOU NEED TO KNOW [Professor Bradley](#)



ภาพที่ 7 หนังสือเรื่อง The secrets of screenwritings

ที่แนะนำเทคนิคหลายอย่างที่มีประโยชน์ เช่น การตัดสิ่งที่ไม่จำเป็น การทำให้คนดูเชื่อในตัวละครด้วยเทคนิคง่ายๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจในการกำกับตัวละคร

2.4.1 MILLENIUM MAMBO 2001 HOU HSIAO-HSIEN



ภาพที่ 8 ภาพยนตร์เรื่อง Millennium Mambo (2001)

ด้วยบทภาพยนตร์ที่เล่าถึงผู้หญิงที่มีปัญหาและทำงานค้าบริการ แต่ตัวเอกกลับมีหน้าตาสะสวยเหมือนกับนางฟ้า การกำกับตัวละครเรื่องนี้เป็นไปอย่างธรรมชาติ เข้าใจปัญหาและเป้าหมายของตัวละคร อีกทั้งยังสร้างความรู้สึกให้เรา รู้สึกเอ็นดูในตัวละคร ความเห็นอกเห็นใจของตัวละครที่แสดงออกผ่านการแสดง เป็นตัวละครที่มีอารมณ์อ่อนไหวไม่คงที่ แต่จะสามารถกลับมาเป็นปกติได้ หากจำเป็นต้องทำ (อยู่เป็น) สลับกับบทบาทของเธอที่เป็นผู้หญิงกลางคืน เธอยอมรับในตัวตนของตัวเอง และทำเหมือนกับว่าทุกอย่างปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 EUPHORIA 2019 SAM LEVINSON



ภาพที่ 9 ซีรีส์ภาพยนตร์เรื่อง Euphoria

การกำกับตัวละครที่มีความเป็นมนุษย์ และมีความเป็นผู้หญิงสูง ยิ่งตัวละครเอกเล่นไปเรื่อยๆ มันยิ่งบอกว่าการแสดงของเธอต่อย้ำทุกๆความแตกสลายของเธอ เธอเป็นคนที่ครั้งนึงเคยมีความรัก แต่เมื่อเกิดความสุขเสียทุกอย่างก็เปลี่ยนไป จิตใจที่แตกสลายลงเรื่อยๆของเธอ มันแสดงออกผ่านการแสดงออกของเธอ ที่หนักขึ้นเรื่อยๆ เมื่อถึงตอนที่ทุกอย่างพังทลาย ก็ไม่มีใครเข้าใจเหตุผลทั้งหมดได้ดีเท่าเธอ แต่เธอก็ไม่คิดจะแก้ไขปัญหานั้น ปล่อยให้มันแตกสลายต่อไปข้างหน้า วนไปวนมาไม่รู้จบ

2.4.3 ENTER THE VOID 2009 by Gaspar Noe



ภาพที่ 10 ภาพยนตร์เรื่อง Enter the void

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การที่ผู้หญิงคนหนึ่งต้องทนอยู่ใต้อำนาจของผู้ชายตลอด ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว หรือคนในที่ทำงาน มันทำให้เธอแตกสลาย แต่เธอเลือกที่จะแสดงมันออกมาเหมือนกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ซึ่งมันออกมาในการแสดงของเธอทั้งหมด ภายใต้ใบหน้าที่สดใส เธอเก็บซ่อนความทุกข์ทรมานทุกอย่างนั้นไว้ และมีความหวังเล็กๆในใจเสมอมาว่าวันหนึ่งชีวิตเธอจะต้องดีขึ้น เธอจะต้องได้ออกไปจากสิ่งที่แยๆตรงนี้ และท้ายที่สุดจะได้อยู่กับคนที่เธอรัก

2.5 การนำข้อมูลต่างๆมาประยุกต์ใช้

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ทำให้เห็นถึงน้ำหนักรวมของภาพยนตร์เรื่องนี้

- การชั่งน้ำหนักถึงสิ่งที่จำเป็นและไม่จำเป็น
- การศึกษาภาพยนตร์โรแมนติก เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการและลำดับขั้นตอนของมัน
- หนังสืจะต้องมี **subtext** (ข้อมูล) มากพอที่จะทำให้คนดูเชื่อ
- การเขียนตัวละครเอกที่แตกต่างไม่เหมือนใคร แต่ก็มีความสมจริง
- การเล่าเรื่องผ่านตัวละครเอกที่มีปัญหา โดยนำพาทุกอย่างไปด้วย
- ความรักคือความปรารถนาที่ไม่สามารถหยุดได้
- การตัดไอดีที่ยี่ไม่จำเป็นออกช่วยให้หนังสือสมบูรณ์ขึ้น และไม่ยืดเยื้อจนเกินไป
- การสร้างอารมณ์ร่วมในหนังรัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางของภาพยนตร์

ประเด็น (Theme)

ชีวิตที่เลือกไม่ได้ของผู้หญิงที่มีอาชีพขายบริการในกรุงเทพฯ

โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

ฟ้า หญิงสาวอายุ 22 ปี ทำงานขายบริการที่กรุงเทพฯ ได้พบกับ ชวีญ หญิงสาวที่เป็นความจำเริญระยะเริ่มต้น ทั้งสองคนมีความรักเกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เจอกันในโรงเรียนที่ทั้งคู่เรียนอยู่ ฟ้า เป็นเด็กที่มีปัญหา ลุงของเธอใช้ความรุนแรงกับเธอตั้งแต่เธอยังเด็ก ทำให้เธอตัดสินใจหนีออกจากบ้านมาหลังเรียนมัธยมจบ และมาทำงานขายบริการ หลังจากทำงานขายบริการได้ 2 ปี เธอก็ได้เจอกับชวีญอีกครั้ง ชวีญที่อาการรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ได้ตัดสินใจหนีออกจากพี่ชายของเธอ ที่คอยดูแลเธอมาตลอดหลังจากพ่อแม่ของทั้งคู่เสียชีวิต

ชวีญได้มาอยู่กับฟ้าเป็นเวลา 1 ปี ทั้งสองคนใช้เวลาด้วยกัน จนทำให้ฟ้ารู้ว่าที่เธอทำอยู่มันเป็นแค่การยื้อเวลา ประครองความสัมพันธ์ที่แย่งไปเรื่อยๆ ทำให้เธอต้องหาทางออกที่ดีที่สุดให้กับชวีญและตัวเอง

ความขัดแย้ง (conflict)

ฟ้าคิดมาตลอดว่าชีวิตของเธอนั้นโดดเดี่ยวและแตกสลาย ก่อนที่จะได้เจอกับชวีญที่แตกสลายเหมือนกัน มันทำให้ชีวิตของฟ้ามีความหมายมากขึ้น เธอพยายามทำทุกอย่างเพื่อที่จะให้ตัวเองได้อยู่กับคนที่รัก ถึงแม้ว่าพอถึงวันนึงชวีญจะล้มทุกอย่างที่ฟ้าเคยทำก็ตาม

บทภาพยนตร์ (screenplay)



Maybe this time

เขียนโดยเมืองไทย สรุปลการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Opening scene

ฉาก 01.ภายใน / เวทีประกวด/ กลางวัน (0.00 – 0.45)

ผ้า หญิงสาวอายุ 19 ปี กำลังรีบเดินในทางเดินหน้าห้องเรียน เธออยู่ในชุดไปรเวท และกำลังวุ่นวายหาของในกระเป๋า เธอกำลังจะไปงานประกวดสายแล้ว บรรยากาศในห้องเรียนตกแต่งเป็นงานประกวดร้องเพลง
ขวัญ ในชุดนักเรียนกำลังเดินเข้ามาในห้อง มีโต๊ะที่ครูนั่งเป็นกรรมการอยู่สามคน

นักเรียนหญิง 1

มันจะจำเนื้อร้องได้ป่าววะ ชื่อก็ยังจำไม่ถูกเลย

กลุ่มเด็กนักเรียนหญิงนิทานขวัญอยู่ข้างหลังห้องอย่างสนุกสนาน ไม่นานนัก ผ้าก็เดินเข้ามาจากหลังห้องเรียน

นักเรียนหญิง 2

มึง...

กลุ่มนักเรียนพวกนั้นค่อยๆ หลบด้วยความตกใจ ก่อนที่จะเดินหลบเขาออกไป

(pov ผ้า) ขวัญที่ดูตื่นเต้นตรงหน้าห้องเรียน เธอจับไมค์ที่อยู่ในมือแน่น ก่อนที่จะตั้งสติและหายใจเข้าลึกๆ เป็นครั้งแรกที่เธอขึ้นเวที

องค์ 1 การโกหกตัวเอง

ฉาก 02.ภายใน / กลางวัน / ห้องนั่งเล่น (1.00 – 2.00)

ลมพัดผ่านม่านเข้ามาในห้องอย่างแผ่วเบา ตัวห้องนั้นตกแต่งสวยงาม มีโต๊ะทานข้าวและทีวีอยู่ในห้อง บนผนังมีปฏิทินที่ถูกขีดเอาไว้ด้วยปากกาสีด้ามมากมายจนเริ่มอ่านไม่ออก **ขวัญ**นั่งทานข้าวอยู่บนโต๊ะ ที่มีถุงยาจากโรงพยาบาลวางอยู่ ตาของเธอดูทีวีไปด้วย ก่อนที่จะมีผู้หญิงคนนึงเดินเข้ามานั่งด้วย คนคนนั้นคือ **ฟ้า** เธอเข้ามานั่งพร้อมวางชามกับข้าวลงบนโต๊ะ ทั้งสองคนนั่งทานข้าวด้วยกัน

ขวัญ

อะไรอะ

ขวัญที่ทานข้าวได้ชักพิก ก็ละลายตาจากทีวีมามองชามกับข้าวนั้น

ฟ้า

ไข่พะโล้ไง ชอบไม่ไข่หรอ

ขวัญ

เคยบอกตอนไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2

ผ้ายิ้มไม่ตอบ ก่อนจะเริ่มตักข้าวกิน พร้อมดูทีวี หลังจากนั้นขวัญตักไปพะไลขึ้นมากิน เธอตกใจในความอ่อยของ มันเล็กน้อย มันเป็นรสชาติที่คุ้นเคย ขวัญกินอย่างมีความสุข ผ้ารู้ได้ถึงความสุขนั้น ทั้งสองคนนั่งทานข้าวด้วยกัน

ฉาก 03 ภายใน / กลางวัน / ห้องนอนของผ้า (2.00 – 2.45)

เวลาผ่านไปจนช่วง 4 โมง ปฏิทินพลิวไหวไปตามสายลม ทั้งสองทานข้าวกันเสร็จแล้ว แต่บนโต๊ะกินข้าว มีจานไข่พะโล้อยู่บนนั้นสองจานที่ทานไม่หมด **ขวัญ** กำลังนอนอยู่บนเตียงในห้องนอน เธอมองเม็ดยาที่อยู่ในมือของเธอ ผ้านั่งแต่งหน้าอยู่อีกฝั่งหนึ่งของห้องบนโต๊ะที่มีกระจก เธอใส่ชุดทำงาน (ชุดไซตไลน์) ผ้าเหลือบมองขวัญผ่านกระจก ก่อนที่ขวัญจะตัดสินใจกินยาอย่างผืนๆ

ขวัญ

จำวันนั้นได้ปะ...วันที่เรามาที่นี่ครั้งแรก

ขวัญพูดหลังจากกินยาเสร็จ ผ้ามองขวัญที่อยู่ในกระจก เธอยิ้ม

ผ้า

ทำไมจะจำไม่ได้

เธอหันหน้ามามองขวัญด้วยสายตาที่ประทับใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

flashback

ฉาก 04. ภายใน / ช่วงเย็น / ริมหน้าต่างห้องนั่งเล่น (2.45 – 3.10)

3

วันที่ขวัญออกจากบ้านมาหาผ้าวันแรก ภาพจากกล้อง handcam ขวัญยืนอยู่ตรงริมหน้าต่างในห้อง เธอกำลังสำรวจของแถวๆชั้นวางของ ตรงริมหน้าต่าง สภาพของเธอดูไม่ค่อยเรียบร้อยนัก ผมเปียกเพราะตากฝนมา เธอเหม่อมองออกไป แววดตาของเธอดูมีความสุข ที่ได้มาที่นี่ ก่อนที่ผ้าที่กำลังถ่ายอยู่ เรียกเธอ

ขวัญสะดุ้งตกใจเล็กน้อย ก่อนจะหลุดขาออกมา



ผ้า
ขวัญ
ขวัญ
ถ่ายทำไม่เนียน

ฉาก 05. ภายใน / ช่วงเย็น / ห้องนอนของผ้า (3.10 – 5.10)

ตัดกลับมา เวลาได้ล่วงเลยมาถึงตอนเย็นแล้ว ขวัญนอนอยู่บนเตียงกับผ้าที่อยู่ในอ้อมกอดเธอ ขวัญมองขึ้นไปบนเพดาน ผ้ากำลังหลับอยู่ ก่อนที่จะค่อยๆลืมตาขึ้นมามองขวัญ เธอมองแววดาคู่นั้นด้วยความรัก

ขวัญ

วันนี้จะกลับมาไหม

หลังจากที่เจียบกันได้ซักพักขวัญก็พูดขึ้น เพื่อถามผ้า

4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าเหมือนมีอาการลึกลับครุ่นคิดอะไรบางอย่างอยู่พักหนึ่ง เธอยกตัวออกจากขวัญ

ผ้า

15 นาที เหมือนเดิม ไปซื้อข้าวแปบเดียว

ผ้าพูดด้วยอารมณ์สดใสและมองหน้าขวัญ แล้วก็มึนเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ตาของขวัญเริ่มนิ่ง

ผ้าลุกออกไปจากเตียงเพื่อเดินไปรับโทรศัพท์ที่อยู่บนโต๊ะ

สวัสดีค่ะคือ... หนูลองมาคิดดูแล้ว ถ้ามันยังไม่ใช่ช่วงนี้ได้ไหมคะ

ขวัญลุกขึ้นมานั่งและมองผ้า (pov) แต่ไม่นานเธอก็เริ่มมีอาการปวดหัว เธอดูสับสนอย่างเห็นได้ชัด แล้วมองไปรอบๆ ห้อง รวากับฟังได้เห็นห้องนี้เป็นครั้งแรก เธอเห็นและได้ยินเสียงผ้าที่กำลังคุยโทรศัพท์อยู่ เธอมองทางผ้าที่คุยโทรศัพท์อยู่อย่างสงสัย

ผ้า

ค่ะ..ใช่ค่ะ....หนูคิดว่ามันอาจจะมีทางอื่น ยังไงเลื่อนนัดวันนี้ก่อนได้ไหม

- 5 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขวัญ

เราไม่อยากอยู่ที่นี้แล้วผ้า

ขวัญพูดแทรกขึ้นมาด้วยอารมณ์ที่เอือมระอา โดยที่ต่ายยังมองผ้าอยู่ ผ้าลศโทรทัศน์ลงมา เธอหันหน้าไปมองขวัญ สีน้าผ้าค่อยๆเปลี่ยนไป ทั้งสองคนนิ่งเงียบ ไม่มีใครแสดงอาการอะไรทั้งนั้น แล้วผ้าก็ค่อยๆเดินไปหาขวัญอย่าง ระมัดระวัง เธอนั่งลงและมองหน้าขวัญค้างไว้ไม่ตบอะไร ม่านค่อยๆหยุดพริ้วไหว

**เพลงห่มผ้าเริ่มบรรเลง

ฉาก 06. ภายใน / กลางคืน / ลิฟท์โรงแรม (เพลงห่มผ้า yellow fang ช่วง 0.30 - 0.50)

ผ้าในชุดทำงานกำลังเดินเข้าไปในลิฟท์ เธอไม่เหลือคราบของความสดใสอีกแล้ว ชุดของเธอเผยให้เห็นว่าร่างกาย ของเธอนั้นหอมและซุบโทรมมาก มีผู้ชายเดินติดมากับผู้หญิงที่ขายบริการเข้ามาในลิฟท์ด้วย พวกเขากำลังหยอก ล้อกันอย่างสนุกสนาน ผู้ชายมองผ้าด้วยสายตาที่หื่นกาม ผ้าไม่สนใจพวกเขาเลย เธอนิ่งสงบในมือของเธอถือ โทรศัทพ์ก่อนที่เธอจะยกขึ้นมาแนบหู

ฉาก 07. ภายใน / ตอนเย็น / ห้องนั่งเล่น

(เพลงห่มผ้า yellow fang ช่วง 0.50 - 1.10)

DOLLY IN เราเห็นขวัญยืนอยู่คนเดียวในห้อง ตรงหน้าต่างที่ทั้งสองคนเคยอยู่ด้วยกัน เธอเหม่อมองออกไปข้างนอก แววดาหม่นหมอง ก่อนที่เธอจะหยิบกล่อง ที่วางอยู่ในชั้นข้างๆขึ้นมาและเริ่มเปิดดู คลิปเก่าๆที่ผ้าแอบถ่ายเธอไว้ แววดาของขวัญดูโศกเศร้า เมื่อได้เห็นคลิปเหล่านั้น

ฉาก 08 ภายใน / กลางคืน / บนรถพี่ชาย

(เพลงห่มผ้า yellow fang ช่วง 1.10 - 2.00)

ผ้านั่งอยู่ที่นั่งด้านหน้าในรถเบนซ์คันใหญ่ กับผู้ชายคนนึง ซึ่งคือ พี่ชายขวัญ หลังจากที่เขานั่งเสียบได้ชักพักเขาก็เอื้อมไปหยิบถุงใบนึงจากด้านหลังมา มันคือถุงใส่เสื้อผ้าตัวใหม่ ที่เขาเพิ่งซื้อมาจากห้าง ผ้ารับถุงใบนั้นไว้ และทักทายเขาเล็กน้อย ในหัวเธอคิดถึงแต่เรื่องขวัญ หลังจากนั้นพี่ชายก็หยิบซองขาวใบนึงขึ้นมา มันคือตัวเครื่องบินที่เขาจะรับน้องสาวเขาไปอยู่ด้วยที่ต่างประเทศ มันถูกยืมมาพร้อมกับรูปใบนึง ผ้านั่งมองรูปใบนั้น พี่ชายเริ่มอธิบายว่าเขาจะมารับน้องสาวของเขาในวันไหน ผ่าจับซองนั้นแน่นขึ้น เธอยังคงฟังพี่ชายอย่างใจเย็น แต่ในหัวของเธอนั้นคิดว่าจะทำยังไงต่อ

ฉาก 09. ภายใน / กลางคืน / ห้องนอนผ้า

(เพลงหม่มผ้า yellow fang ช่วง 2.00 เป็นต้นไป (ช่วงเพลงเร็วสนุก)

(ภาพจาก handcam) ปฏิทินเผยให้เห็นว่านี่เป็นช่วงเวลาหนึ่งเดือนก่อนหน้า เป็นวันคริสมาสต์ มันถูกขีดไว้ว่าเป็นวันหยุดของผ้า ตัวปฏิทินไม่ได้ถูกถมทับอะไรมากนัก ผ้ามาติดรูปหัวใจดวงเล็กน่ารักบนปฏิทิน แล้ววิ่งออกไป ขวัญเป็นคนถ่าย

ฉาก 09.1 ภายใน / กลางคืน / ห้องนอนผ้า

เธอเฝ้าดูขวัญแกะของขวัญที่ห่อด้วยกระดาษราคาถูก ขวัญแกะด้วยความตื่นเต้น ปราบกว่ามันเป็นไมโครโฟนแบบที่มีลำโพง ขวัญชอบมาก

ขวัญ

เหี้ยยยย

ผ้ายิ้มมุมปาก เธอภูมิใจเล็กน้อย

ผ้า

ลองเลยดิ

ขวัญ

লেখরো

เธอมองหน้าผ้าอย่างตื่นเต้น ผ้าพยกหน้าบอกลีลองเลย ก่อนที่ขวัญจะจับมือผ้าให้ลุกขึ้นจากเตียง

ฉาก 09.2 ภายใน / กลางคืน / ห้องนอนผ้า

ห้องของพวกเธอตกแต่งด้วยไฟคริสมาสต์ราคาถูก ขวัญร้องเพลงกับไมค์ด้วยอารมณ์ร่าเริง ผ้ายืนมองอย่างตลก เธอพยายามกลืนขำ เพราะขวัญทำท่าตลก มือของขวัญยังคงจับมือผ้าอยู่ ผ้าที่ยิ้มอย่างมีความสุข เธอดีใจที่เห็นขวัญมีความสุข และเป็นตัวของตัวเอง

ฉาก 09.3 ภายใน / กลางคืน / หน้าห้องพักของผ้า

เสียงเพลงดังออกมาจากห้องของผ้า จนคนผู้ชายที่เดินอยู่หน้าประตูห้องต้องหยุดมอง

ฉาก 09.5 ภายใน / กลางคืน / ห้องน้ำ

ผ้ากำลังนุ่งผ้าเช็ดตัวและแปรงฟันอยู่

ฉาก 09.6 ภายใน / ช่วงเย็น / ริมหน้าต่างห้อง (ต่อเนื่องจากฉาก 04)

ภาพจาก handcam ขวัญบอกลีให้ผ้าหยุดถ่าย ผ้าขำด้วยความชอบใจ

ขวัญ

ถ่ายทำไม่เนี่ย

ผ้าลดกล้องลงและดู playback คลิปที่เพิ่งถ่าย ขวัญค่อยๆเดินเข้ามาหาผ้า
แววตาของเธอมีความสุขก่อนที่เธอจะยื่นหน้าเข้าไปใกล้ๆผ้า ทั้งสองคนมองหน้ากันก่อนที่จะ ค่อยๆจูบกัน

องก์ 2 แลกแยกเหมือนกัน

TEXT 2 ปีที่แล้ว

ฉาก 10.ภายใน / กลางวัน / บนรถหน้ารั้วโรงเรียน

พี่ชายในวัยหนุ่มกำลังคุยโทรศัพท์อยู่บนรถ เขามาส่งขวัญที่โรงเรียนในทุกเช้า ช่างๆเขามีกระเป๋าเอกสาร
แสดงให้เห็นว่าเป็นคนที่ทำงานหนักมาก และคุยโทรศัพท์ผ่านบลูทูทตลอดเวลา

พี่ชาย

ได้ครับผม เดี่ยวผมจะส่งให้ก่อนเที่ยงวันนี้ครับ ขอโทษด้วยครับที่ให้รอ

ขวัญนั่งมองข้างหน้าอย่างเลือนลอย เธอเหม่อ พี่ชายจดเบอร์โทรลงบนกระดาษที่อยู่บนตัก

พี่ชาย

ครับ ครับ 761... ได้ครับ ไม่มีปัญหาเลยครับ... ทานข้าวให้อร่อยนะครับ

พี่ชายเริ่มสังเกตว่าขวัญเหม่อลอย

พี่ชาย

ขวัญ

ขวัญหลุดจากภวังค์ แล้วมองหน้าพี่ชายของตัวเอง

พี่ชาย

กนิยาเรี๊ยง

ฉาก 11 กลางวัน / ภายใน / ห้องน้ำอาคารเรียน

เสียงจุดบุหรี่ดังขึ้น ผ่าในชุดนักเรียนที่ไม่ค่อยเรียบร้อยนักกำลังสูบบุหรี่อยู่ เธอสูบด้วยอารมณ์ที่ผ่อนคลาย
ข้างๆเธอมีเด็กนักเรียนผู้หญิงสองคนที่กำลังแต่งหน้าอยู่ รีบเก็บของและเดินหนีเธอออกไป

(V.O) ผ้า

ตอนนั้นเราสนิทกันไวอยู่นะ

เด็กผู้หญิงสองคนเดินออกไปพร้อมกับซุบซิบกัน

(V.O) ผ้า

เราว่าโรงเรียนไม่เคยสอนอะไรเราเลย

ผ้ายิ้มมองตามเด็กพวกนั้นเดินออกไปด้วยตาขวาง ๆ ก่อนจะกลับมาดูตัวเองในกระจก

แล้วจู่ๆขวัญก็เดินเข้าผ่านข้างหลังผ้าแล้วเข้าห้องน้ำไปอย่างรวดเร็ว ผ้าเหลือบมองเล็กน้อยแต่ไม่ได้สนใจมากนัก

ฉาก 11.1 กลางวัน / ภายใน / ห้องน้ำอาคารเรียน

มีเสียงอ้วกดังมาจากในห้องน้ำแล้วก็ตามมาด้วยเสียงเปิดประตู ขวัญที่เพิ่งอ้วกเสร็จ เดินออกมาจากห้องน้ำและเช็ดปาก แล้วเธอก็เห็นผ้าที่สุมบูหรืออยู่ ทั้งคู่สบตากันพักหนึ่ง ก่อนที่เสียงกริ่งจะดังขึ้นมา ขวัญรีบร้อนเดินไปหน้าซิงค์แล้ววางกล่องยาไว้ ผ้าเห็นกล่องยานั้นก่อนจะดับบูหรือแล้วทำเป็นหยิบกระเป๋าแต่งหน้า แล้วหยิบลิปขึ้นมาทา ผ้าที่ละลายตาไปได้ซັกพักก็หันกลับมามองขวัญใหม่

ขวัญรู้ตัวว่าถูกผ้ามองอยู่จึงหันมาสบตากับผ้า ทั้งสองคนยืนมองหน้ากัน ทุกสิ่งทุกอย่างหยุดนิ่งเป็นเวลาชั่วขณะ มีเพียงเสียงบรรยากาศข้างนอก ก่อนที่ขวัญจะรีบเก็บของเดินหนีออกไป ผ้ายืนมองตามเธอออกไปด้วยความสงสัย

ฉาก 12. ภายใน / กลางวัน / ห้องเรียน

เล่าเป็น Montage

- บรรยากาศในห้องเรียนวุ่นวาย เป็นเวลาพักเที่ยง ผ้านั่งเหม่อมองออกไปนอกหน้าต่าง ในหัวเธอนึกถึง **สายตาที่ขวัญมองเธอ** เด็กนักเรียนลุกเดินประปราย ไม่มีใครมายุ่งกับผ้า
- บนโต๊ะของผ้ามีหนังสือวรรณคดีที่เป็นรูปผู้หญิงกอดกัน มือของผ้าวางอยู่ใกล้ๆ

ฉาก 13. ภายนอก / กลางวัน / ลานนั่งเล่น

เล่าเป็น Montage

- ขวัญนั่งนั่งจตไดอารีอยู่บนโต๊ะหินอ่อน เธอมีความสุขไปกับมัน เธอยกมันขึ้นมายิ้มภูมิใจกับมัน ก่อนที่จะค่อย ๆ เขียนมันต่อไป
- ลมค่อย ๆ พัดเธอเบา ๆ จนใบไม้ที่ร่วงโรยอยู่บนโต๊ะถูกพัดออกไป เธอมองใบไม้พวกนั้นพร้อมกับรอยยิ้มที่ค่อย ๆ หายไป ราวกับในใจของเธอนั้นซ่อนอะไรไว้หลายอย่างอยู่

ฉาก 14. ภายนอก / กลางวัน / หน้าห้องเรียนของผ้า

DAY 2 ของโรงเรียน ผ่านมาอีกวันหนึ่ง

เป็นเวลาเลิกเรียนผ้าสะพายกระเป๋าเดินออกมาจากห้องเรียน เด็กหลายคนเดินหลบผ้า เธอแทบไม่มีตัวตนตรงนั้น เธอเหม่อลอยมองไปข้างหน้า ก่อนจะเดินออกมาตรงหน้าห้องเรียน แล้วเธอก็มองไป เห็น **ขวัญ** กำลังนั่งอยู่ตรงม้านั่งใต้ตึกเรียนฝั่งตรงข้าม เธอมองขวัญ ที่อยู่บนม้านั่ง ทักทายเพื่อนที่เดินผ่านไปมา เธอใส่หูฟังฟังเพลงอยู่ ผ้ามองเธอด้วยสายตาที่อวรณ์ ในมือของผ้ามีถุงใส่กล่องยาที่เธอเพิ่งซื้อมาใหม่อยู่ มันเป็นกล่องยาราคาถูกตามตลาดนัด ขวัญ ที่รู้ว่าผ้าถูกมองอยู่จึงหันมามอง แต่ผ้าไม่อยู่ตรงนั้นแล้ว

VO ผ้า

จำวันนั้นได้ปะ วันที่เราคุยกันครั้งแรก

ฉาก 15. ภายใน / ตอนเย็น / ห้องนอนของผ้า (ตอนยังไม่มีขวัญ)

ผ้าในชุดนักเรียนกำลังนั่งเล่นโทรศัพท์ (facebook) อยู่คนเดียว บนปลายเตียงมีผู้ชายคนนึงกำลังใส่เสื้อ หลังจากใส่เสื้อเสร็จเขาลุกขึ้นยืนและยื่นเงินให้ผ้า ผ้ารับเงินนั้นมาโดยที่ไม่ได้มองหน้าเขาเลย ก่อนที่เขาจะเดินจากห้อง. ผ้ายังคงเล่นโทรศัพท์อยู่ เธอมีสีหน้าตกใจเล็กน้อย เมื่อเห็นว่า **ขวัญ** แอดเพื่อนมาในเฟสบุ๊ก ผ้านั่งมองโทรศัพท์ เธอยิ้ม ก่อนที่ขวัญจะส่งสติ๊กเกอร์มา

ฉาก 16 ภายนอก / กลางวัน / ทางเดินโรงเรียน

ผ้าเดินอยู่ในทางเดินโรงเรียน เธอดูสดใสขึ้น ไม่นานนักขวัญก็เดินเข้ามาจากด้านหลัง

ขวัญ

ชื่อมาให้ทำไมอะ

ขวัญพูดถาม ผ้าหยุดเดิน เธอตกใจที่ขวัญหักเธอ พร้อมถือถุงกล่องยามาด้วย ก่อนที่จะหันไปหาขวัญที่ดูสดใสเป็นพิเศษ

ขวัญ

แกเป็นคนเอามาวางที่โต๊ะเราปะ

ผ้าดูล็ก และประหม่า ก่อนที่เธอจะตอบขวัญ

ผ้า

เราเคยกินยา กล่องยาแกมันเก่าแล้ว

ผ้าตอบไปแบบลนๆ ทั้งสองคนอึดอัด

ผ้า

ซื้อผ้านะ อยู่ห้อง 10 ขวัญปะ

ขวัญมองผ้าอย่างประหลาดใจ แล้วก็ค่อยๆ ยิ้มออกมาอย่างสดใส

ขวัญ

เราขวัญนะ เราเคยเจอแกที่ไหนปะ

ขวัญพูดอย่างใสซื่อ ผ่าตกใจเล็กน้อย เพราะเธอเจอขวัญในห้องน้ำและขวัญก็แอดเฟสเธอมา แต่ขวัญลืม

ขวัญ

เห้ยเราพูดเล่น เราจำแก่ได้

ขวัญพูดแก้ตัว ก่อนที่จะค่อยๆเริ่มประโยคสนทนา ชวนให้ฟ้าฟังและเริ่มเดินไปกับเธอ ทั้งสองค่อยๆเดินไปด้วยกัน

ฉาก 17 ภายใน / กลางวัน / อาคารเรียน

DAY 3 ของโรงเรียน ผ่านมาอีกวันนึง

ขวัญ

แก่ชื่อฟ้า เรียนอยู่ห้อง 7 ห้องบัวยุค

ขวัญและฟ้าเดินไปตามทางเดินในตึกเรียน มีนักเรียนเดินประปราย

ขวัญ

ถามหน่อยดิ ทำไมต้องแต่งหน้าด้วยอะ

ทั้งสองคนสะพายกระเป๋าคล้ายๆกัน

ผ้า

เราชอบแต่งหน้า มันมันใจดี

ผ้าตอบขวัญ เธอเก๊กเล็กน้อย

ขวัญ

แล้วทำไมต้องนั่งหลังห้อง ไม่เคยย้ายที่นั่งเลย ไม่เบื่อหรือ

ขวัญถามต่อ ผ้ามองหน้าขวัญ

Scene 17.1 ภายใน / กลางวัน / ห้องเรียนของผ้า

DAY 4 ของโรงเรียน ผ่านมาอีกวันหนึ่ง

ผ้านั่งอยู่ที่โต๊ะตัวเดิมที่เธอเคยนั่ง แต่รอบนี้มีขวัญนั่งเก้าอี้ตัวข้างหน้า ทั้งสองคนกำลังคุยกันต่อ

ผ้า

ไม่รู้ดี ชอบอยู่คนเดียวมากกว่า

ขวัญ

แล้วทำไมชอบอยู่คนเดียว

ผ้า

ก็นั่งตรงนี้นั่งดี ไม่ค่อยมีใครมายุ่ง

ผ้าตอบสวน เธอพยายามตอบทุกคำถามของขวัญ ขวัญนิ่งซັกพัก

ขวัญ

เออละทำไมชอบมาโรงเรียนสายทุกวันเลย

ผ้าตกลงใจ มีเด็กนักเรียนเดินผ่านหน้าห้องประปราย

ผ้า

ก็ทำงานปาร์ตไทม์อะ.....นอนดึกทุกวันเลย

ผ้าตอบขวัญ บนโต๊ะของพวกเขาเธอมีกระเป๋าเรียน ขวดน้ำขวดประจำของขวัญและกล่องยาที่ผ้าซื้อให้ วางอยู่บนโต๊ะ

Scene 17.3 ภายใน / ตอนเย็น / ห้องนอนของผ้า / หน้ากระจก (ตอนยังไม่มีขวัญ)

ผ้ากำลังแชตโทรศัพท์กับขวัญ ขวัญส่งรูปไปสเตอร์ประกวดร้องเพลงประจำปีมาให้

ขวัญ

เราลงประกวดดีปะ (อีโมจิยิ้มกวนตีน)

ขวัญพิมพ์ข้อความมา พร้อมสติ๊กเกอร์ ผ้าอึ้งยิ้ม ก่อนที่จะวางโทรศัพท์ลง เธอแต่งหน้าและมองตัวเองในกระจก บนโต๊ะมีบิลค่าน้ำค่าไฟ และค่าใช้จ่ายต่างๆที่ผ้าค้างไว้ บิลที่อยู่บนสุดคือใบค่าเทอม ที่เขียนจ่าหัวว่าพันสภาพนักเรียน

Scene 17.4 ภายใน / กลางวัน / โรงอาหาร

บรรยากาศในโรงอาหารร่วนวาย มีนักเรียนประปราย ขวัญทานข้าวอย่างเอร็ดอร่อย ผ้าคูอดหลับอดนอนอย่างเห็นได้ชัด เธอใส่เสื้อกันหนาวเพื่อปกปิดร่องรอยต่างๆ ใบหน้าของผ้านั้นเต็มไปด้วยความคิด ขวัญกำลังกินแกงพะโล้อยู่

ผ้า

ขวัญ เหอมหน้าเราคงไม่ได้เรียนที่นี่แล้วนะ

หลังจากที่ทานข้าวไปได้หนึ่งคำผ้าก็พูดขึ้นมา แต่ขวัญนั้นไม่ได้สนใจอยู่ เธอหลงลืมอีกแล้ว

ผ้า

ก็โหมงแล้วขวัญ

ผ้าเตือนขวัญให้กินยา ก่อนที่ขวัญจะใช้กล่องยาที่ผ้าซื้อให้ บนกล่องมีลายมือของผ้าเขียนบอกวันอยู่ เธอหยิบยาขึ้นมา และฝืนเอาใส่ปากอย่างไม่เต็มใจ

ผ้า

จะได้ไม่ซีลิม

ฉาก 17.5 ภายนอก / กลางวัน / ลานนั่งเล่น

DAY 5 ของโรงเรียน เป็นช่วงบ่าย

ทั้งสองคนนั่งอยู่ตรงม้านั่งหินอ่อนที่ขวัญเคยนั่งคนเดียว (scene13)

ขวัญกำลังนั่งวาดรูปผ้าในหนังสือเรียนภาษาไทย ขวัญอมยิ้มตลอดเวลา เพราะผ้าเกร็งมาก

ขวัญ

ไม่ต้องเกร็งดิ มันไม่ธรรมชาติเลยนะ

ขวัญวาดรูปอยู่พักนึงก่อนจะโชว์ให้ผ้าดู



ขวัญเอาลิปของผ้ามาเติมลงบนปากของรูปวาด จนผ้าหัวเราะออกมา ใบไม้ค่อยๆร่วงลงมาจากข้างบนอย่างช้าๆ

ฉาก 18.1 ภายนอก / ตอนเย็น / ริมรั้วโรงเรียน

บรรยากาศตอนเย็นแดดอ่อนๆ ขวัญกับผ้าเดินจับมือกัน ผ้าดูมีความสุขอย่างเห็นได้ชัด

โดยรอบมีเด็กนักเรียนชายและหญิงเดินประปราย

ผ้า

แกถามเราเยอะแล้ว เราถามบ้างดีกว่า

ขวัญมองอย่างสนใจ

ขวัญ

เอาดี แก่ไม่เคยถามเราเลย รอนานละเนี่ย

ผ้า

ทำไมถึงชอบร้องเพลงอะ แก่ร้องเพี้ยนมากนะ

ผ้าถามด้วยความกวนตีนปนขำนิดนึงเพราะเธอรู้อาขวัญร้องเพลงเพราะ แต่เธอก็อยากรู้ว่าทำไมขวัญถึงชอบร้องเพลงด้วย ก่อนที่ขวัญจะนิ่งและก็หยุดเดิน

ขวัญ

แก่งเราปะเนี่ย เราเคยร้องเพลงด้วยหรอ

ขวัญถามด้วยอารมณ์สงสัย ผ้าหยุดเดิน เธอสับสนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งคู่หยุดอยู่บริเวณหน้ารั้วโรงเรียน

พี่ชาย

ขวัญ!

บริเวณหน้ารั้วโรงเรียน พี่ชายของขวัญยืนรอเธออยู่ เขายังคงดูทำงานตลอดเวลา พี่ชายสังเกตเห็นผ้า

ขวัญ

ไว้คุยกันนะ เดี่ยวเรากลับบ้านละ พี่ชายมารับ

ผ้าใบมื่อลา และมองขวัญที่เดินไปหาพี่ชาย พี่ชายจับไหล่ขวัญและถามอะไรบางอย่าง แต่ขวัญไม่ตอบและรีบเดินออกไป แล้วพี่ชายก็หันกลับมาองผ้าอีกครั้ง ก่อนที่จะยิ้มให้อย่างสุภาพ ผ้าที่เห็นก็ทำตัวไม่ถูก และพี่ชายก็เดินออกไป ทิ้งให้ผ้าอยู่คนเดียว ก่อนที่ผ้าจะค่อยๆ หันไปมองบอร์ดข้างๆ บนนั้นมีใบประกาศการประกวดร้องเพลงประจำปีของโรงเรียนแปะไว้อยู่

ฉาก 19. ภายใน / ห้องเรียน / กลางวัน

ต่อเนื่องจากฉากเปิด

บรรยากาศในห้องเรียนเงียบสงัดขวัญยืนอยู่หน้าห้องเรียน เธอคูนั่งในแบบที่หวาดกลัว

ครูผู้หญิง

นักเรียน พร้อมแล้วเริ่มได้เลยนะคะ

ครูผู้หญิงพูดขึ้นมา หลังจากทีกลุ่มคุณครูที่เป็นกรรมการเริ่มงักกับอาการของขวัญ มือของขวัญจับไมโครโฟนแน่น มันเริ่มสั่น เธอประหม่า

**เพลงแค่เพียงเริ่มบรรเลง

องค์ 3 ผ้า (การปลดปล่อยความรู้สึก)

ฉาก 20. ภายใน / ตอนเย็น / ห้องนั่งเล่นผ้า

ภายในห้องพักของผ้าที่เคยคูมีชีวิตชีวาแต่ในตอนนี้นี้กลับช่างดูว่างเปล่า ปฏิทินที่ถูกขีดจนมองไม่เห็นอะไรสักอย่าง มันบอกช่วงเวลาว่าเพิ่งผ่านปีใหม่ไปแล้ว ยังมีร่องรอยการตกแต่งปีใหม่ทิ้งไว้อยู่ เติงที่ว่างเปล่า พนักที่เต็มไปด้วยเทพติดพนัก รวากับเคยมืออะไรถูกแปะติดเอาไว้ กล้องแฮนด์แคมที่ถูกวางไว้ มันถูกเล่นค้างไว้อยู่ เป็นตอนที่ขวัญร้องเพลง ปาฏิหาริย์ ในห้องน้ำ บนโต๊ะมีการ์ดปีใหม่ที่ถูกส่งมาจากต่างประเทศ ถูกล้างที่พี่ชายซื้อให้ กล้องยาที่ถูกลืม มีของหลายอย่างวางทับไว้ ในสิ่งของพวกนั้น มีไมโครโฟนแบบลำโพงถูกวางทิ้งไว้อยู่

ฉาก 18. 2 ภายนอก / ตอนเย็น / บนรถพี่ชาย

ฉาก 21. ภายใน / เวทีประกวด / กลางวัน

ต่อเนือง ขวัญที่ยังคงตื่นเต้นอยู่บนเวที เธอตัดสินใจสุดหายใจเข้าลึกก่อนที่จะพูดแนะนำตัวออกมาอย่างมั่นใจ

VO.โทรทัศน์ (ผ้า)

สวัสดีค่ะ.... ขอโทษที่มารบกวนอีกนะคะ หนูมีเรื่องสงสัยอยากจะถามนิดหน่อย

บรรยากาศในงานประกวดดีขึ้น เหล่าคุณครูเริ่มยิ้มให้กับความน่ารักและอัธยาศัยที่ดีของขวัญ แต่มือของเธอยังคงสั่น

ฉาก 22. ภายนอก / กลางคืน / บนรถพี่ชาย (ต่อเนืองจากฉาก 08)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้ากำลังดูรูปถ่ายที่พี่ชายยื่นมาให้อยู่

VO.โทรศัพท์ (ผ้า)

ทำไมตอนนั้น คุณถึงปล่อยให้ขวัญมาอยู่กับหนูละ

มันเป็นรูปเก่าๆของพี่ชายกับขวัญในวัยเด็กอยู่หน้าโรงละครบรอดเวย์ที่นิวยอร์ก พี่ชายมองหน้าเธออย่างเข้าใจ และรับรู้ถึงความรู้สึกเจ็บปวดของผ้า ผ้ามือสั่นก่อนที่จะฝืนยิ้มรับขอบคุณพี่ชายและยื่นรูปใบนั้นคืนไป

ฉาก 23. ภายใน / ห้องเรียน / กลางวัน

ขวัญที่กำลังร้องเพลง กรรมการทุกคนสนใจเธอ ผ้าที่มองขวัญมาตลอดจากหน้าห้อง เธออยู่ในชุดไปรเวทแสดงให้เห็นว่าเธอพ้นสภาพนักเรียนแล้ว เธอยิ้มและมองขวัญอย่างภูมิใจ

VO.โทรศัพท์ (พี่ชาย)

ผมว่าผมรู้จักน้องสาวตัวเองดีนะ

VO.โทรศัพท์ (พี่ชาย)

ตอนที่ขวัญป่วยช่วงแรกๆ ช่วงนั้นขวัญดื้อมาก ไม่ยอมกินยาเลย

พี่ชายของขวัญเดินมาในห้องเขามาสายแต่เขาก็มาเพื่อดูน้องสาวของตัวเองร้องเพลง ในหูของเขายังมีลูธูทอยู่ ผ้าและพี่ชายมองหน้ากัน

VO.โทรศัพท์ (พี่ชาย)

แล้วจู่ๆวันหนึ่ง เธอก็กินยาทุกอัน กินตรงเวลาไม่เคยขาดเลย

ขวัญร้องเพลงอย่างมั่นใจ เธอมีความสุขในสิ่งที่เธอทำ แต่เธอไม่ได้มองเห็นผ้าในสายตาเลย

VO.โทรศัพท์ (พี่ชาย)

ขวัญบอกว่า เพื่อนคนหนึ่งบอกให้กิน จะได้ไม่ซีลิม

ผ้าที่มองขวัญอยู่นั้น น้ำตาเริ่มไหลออกมาแบบกลั้นไว้ไม่อยู่

ฉาก 24. ภายใน / ตอนเย็น / ห้องนั่งเล่นของผ้า

กล้องแอนติแคมที่ถูกวางไว้ มันถูกเล่นค้างไว้อยู่เป็นตอนที่ขวัญซ้อมร้องเพลง ปาฏิหาริย์ ในห้องน้ำ

(ขวัญ)

เอาเลยปะ เราดูเป็นไง สวยไหม

ขวัญยิ้มด้วยความเกร็ง

ผ้า

สวยๆ เอาเลยๆ ลองคิดว่าอยู่บนเวทีจริงนะ

(ขวัญ)

สวัสดีค่ะชื่ออรุจรี ชื่อเล่นชื่อขวัญอายุ 17 ปีค่ะ

ผ้าถือกลองสั้นเล็กน้อย

(ขวัญ)

วันนี้จะมาร้องเพลง ปาฎิหาริย์ของกบทรงสิทธิ์ค่ะ

หลังจากเธอแนะนำตัวเสร็จ เธอก็เริ่มร้องเพลง แต่เธอมักจะเริ่มใหม่เรื่อยๆ เพราะไม่มั่นใจในเสียงร้องของเธอ

(ขวัญ)

ขอเริ่มใหม่ได้ไหม มันตื่นเต้นอะ

ผ้า

ได้ๆ

เสียงผ้าขำเล็กน้อย

VO. โทศัพท์ (ผ้า)

หนู ขอคุยกับขวัญได้ไหมคะ

VO. โทศัพท์ (พี่ชาย)

ได้สิ..... ขวัญเพื่อนโทรมาหา

เสียงพี่ชายบอกขวัญว่าผ้าโทรมมาหา

VO.โทรทัศน์ (ขวัญ)

สวัสดีค่ะ

VO.โทรทัศน์ (ผ้า)

สวัสดีขวัญ เราซื้อผ้านะ

ENDING CREDIT ภาพใน handcam

/จบ.



บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมงาน Pre – Production

หลังจากค้นคว้าข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เป็นบทภาพยนตร์สั้นแล้ว ได้วางแผนต่อในขั้นตอน pre - production ดังนี้

4.1 การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงนั้นสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต้องหาบุคคลที่มีลักษณะนิสัย และ ค่าครองชีพคล้ายกับตัวละครหลัก เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด โดยข้าพเจ้าได้ทำการเสาะหานักแสดงหลากหลายคน เพื่อทดลองถ่ายทำใน **test scene** ที่จะสามารถช่วยให้เห็นภาพชัดเจนขึ้นในตัวละคร และการแสดงที่เป็นหัวใจหลักสำคัญของภาพยนตร์เรื่องนี้

ตัวละครผ้า

คนที่จะมารับบทตัวละครผ้านั้นต้องมีสายตาที่ "อวอร์ด"

และเข้าใจในจังหวะการแสดงของคนที่คุณคิดว่ามาก เป็นตัวละครที่มีมิติปกติ และมีนิสัยโดย

College of DuPage
Motion Picture/Television

Course Name and Number: _____
Prod. #: _____ Production Title: _____
Producer: _____ Director: _____

CASTING SHEET

Name:	Ketraraporn Engsuwan	
Home Address:	82/16 Subhasee Song Phi Song Phi, Samutprakarn 13142	
Home Telephone:		
Social Security No.:	1390200106126	
Agent:	-	
SAG	<input type="checkbox"/>	AFM
SEGA	<input type="checkbox"/>	AGWA
AFTRA	<input type="checkbox"/>	WORK PERMIT

PHOTO



PHYSICAL DESCRIPTION					
AGE	22	HEIGHT	173	HAIR COLOR	black
AGE RANGE		WEIGHT	49	EYE COLOR	black
OTHER (DISTINGUISHING CHARACTERISTICS)	Enthusiastic, Confident, Optimistic				

WARDROBE/COSTUME INFORMATION					
PANTS	x3 - S	SHIRT	S	COAT	n-l
DRESS	x3 - S	SUIT	n-l	SHOES	38-39
HAT	2 (SB-34 on.)	GLOVE	M		

REMARKS

ตารางที่ 1 casting sheet ของตัวละครผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้


ตัวละครขวัญ

ตัวละครนั้นมีความซับซ้อนเรื่องการแสดง ผู้แสดงจึงจำเป็นต้องมีประสบการณ์แสดง เพื่อแสดงอาการของผู้ป่วยความจำเสื่อมระยะเริ่มต้นได้อย่างเหมือนที่สุด

College of DuPage
Motion Picture/Television

Course Name and Number:	
Prod. #:	Production Title:
Producer:	Director:

CASTING SHEET

Name:	รุจรวี สีระเดชากุล (ฝ่าย)			---PHOTO--- 
Home Address:	86/65 Modi villa Bangna 2 บางเสาธง, สมุทรปราการ			
Home Telephone:	-			
Social Security No.:	-			
Agent:	-			
SAG	AFM			
SEG	AGVA			
AFTRA	WORK PERMIT			

PHYSICAL DESCRIPTION			
AGE	23	HEIGHT	160 cm.
AGE RANGE		WEIGHT	43 Kg.
HAIR COLOR	Black	EYE COLOR	Deep Brown
OTHER DISTINGUISHING CHARACTERISTICS			

WARDROBE/COSTUME INFORMATION			
PANTS	24 - 25 inch	SHIRT	S-M size
COAT	-	SHOES	38
DRESS	S - M	SUIT	-
HAT	-	GLOVE	-

REMARKS

ตารางที่ 2 casting sheet ของตัวละครขวัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละครพี่ชายขวัญ

ตัวละครนี้ในเรื่องมีส่วนสำคัญที่ทำให้ ฟ้าต้องตระหนักว่า เธอไม่สามารถดูแลขวัญได้อีกแล้ว เป็นตัวละครรองที่สำคัญไม่แพ้กับขวัญและฟ้า จึงได้ติดต่อนักแสดงที่มีประสบการณ์ ซึ่งก็คือพี่ โอ อนุชิต ถ่ายทอดตัวละครนี้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด โดยพี่โอ นั้น หลังจากติดต่อ เขามีความสนใจในตัวบทเป็นอย่างมาก

College of DuPage
Motion Picture/Television

Course Name and Number:			
Prod. #:	Production Title:		
Producer:	Director:		

CASTING SHEET

Name:	อนุชิต สพันธุ์พงษ์			--PHOTO-- 
Home Address:				
Home Telephone:	0818195641			
Social Security No.:				
Agent:	freelance			
SAG		AFM		
SEG		AGVA		
AFTRA		WORK PERMIT		

PHYSICAL DESCRIPTION			
AGE	44	HEIGHT	175
AGE RANGE		WEIGHT	61
HAIR COLOR	black		
EYE COLOR	black		
OTHER DISTINGUISHING CHARACTERISTICS			

WARDROBE/COSTUME INFORMATION			
PANTS	28-29	SHIRT	M - L
DRESS		SUIT	
HAT		GLOVE	
COAT		SHOES	39

REMARKS
บทพี่ชายขวัญ ที่สามารถมาได้รับถ่ายจริงเลย workshop แคร่อบเดียว

ตารางที่ 3 casting sheet ของตัวละครพี่ชายขวัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การซ้อมบทร่วมกันของนักแสดง (workshop)

ภายหลังจากการคั่นหานักแสดงก็ได้นักแสดงสองคน ที่มีประสบการณ์แสดงในระดับที่น่าพอใจ และพร้อมสำหรับการทดสอบกล้อง และ casting



นักแสดงหลังจากเปลี่ยนชุดเข้าบทบาท

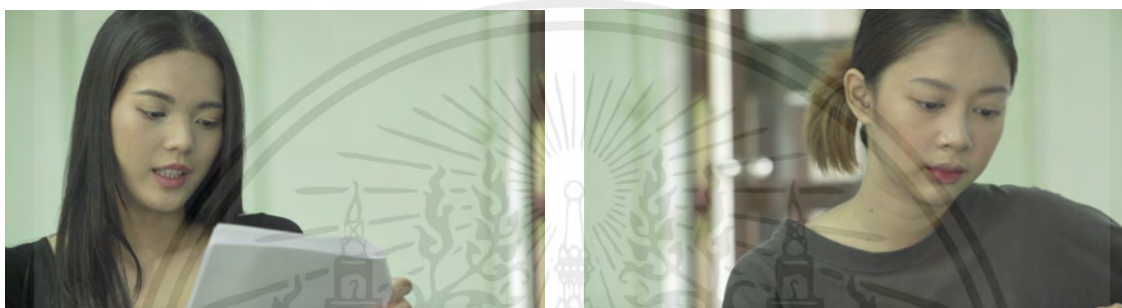
4.2.1 โดยในขั้นตอนแรก ได้ทำการสัมภาษณ์ทำความรู้จักกับนักแสดงทั้งสองคนเบื้องต้น สอบถามความเป็นมา ผลงานการแสดงที่ผ่านมา และประวัติส่วนตัว



ภาพ 11 12 : สัมภาษณ์และพูดคุยกับนักแสดงทั้งสองคนเป็นครั้งแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 หลังจากนั้นจึงให้นักแสดงทั้งสองคนทำความรู้จักกัน ก่อนที่จะเริ่มอ่านบท (read through) พร้อมกันเป็นครั้งแรกพร้อมกัน โดยมีทีมงานหลักอยู่ด้วย



ภาพที่ 13 14 : นักแสดงทั้งสองคนอ่านบทพร้อมกันเป็นครั้งแรก(read through)

4.2.3 การทดสอบกล้อง

หลังจากทำความรู้จักและอ่านบทภาพยนตร์ด้วยกันแล้ว ได้ให้นักแสดงทั้งสองคน เปลี่ยนชุดของตัวละคร และทดลองถ่ายการแสดงของทั้งคู่



ภาพ 15 : ทดสอบกล้องครั้งแรก

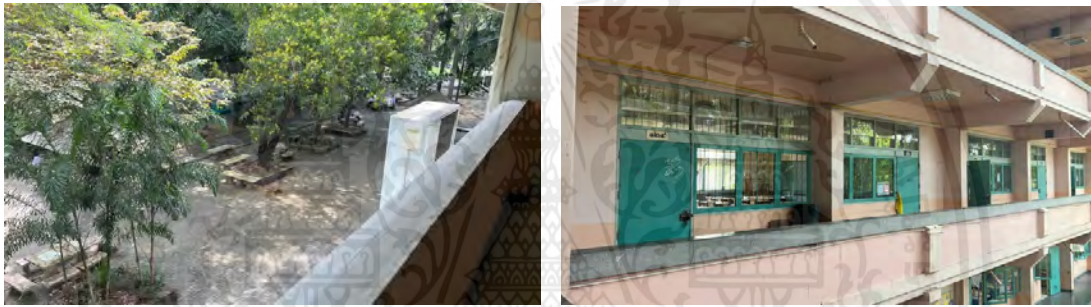
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลออกมาทำให้ได้ทราบถึงการแสดงที่ยังต้องแก้ไขของทั้งสองคนเพื่อให้ตรงกับลักษณะนิสัยของตัวละคร และได้เห็นความสามารถของทั้งสองคนที่สามารถผลักดันตัวละครไปได้เกินกว่าที่คิด

4.3 การตามหาสถานที่ถ่ายทำ (scout location)

ข้าพเจ้าได้ตามหาสถานที่สำหรับถ่ายทำที่เป็นโรงเรียน โดยได้ไปดูทั้งหมด 3 โรงเรียน

1. วิทยาลัยช่างศิลป์
2. โรงเรียนพรตพิทยพยัต
3. โรงเรียนมาเรียลัย



ภาพที่ 16 , 17 : วิทยาลัยช่างศิลป์

โดยได้เลือกวิทยาลัยช่างศิลป์เป็นสถานที่การถ่ายทำ test scene เนื่องด้วยตัวโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สวยงาม และเข้ากับเนื้อเรื่องในช่วงองค์ 2 ที่เป็นเหตุการณ์ในอดีต และเป็นทีตัวละครทั้งสองคนเจอกันครั้งแรกได้อย่างดีที่สุด



ภาพที่ 18 : ทางเดินหน้าวิทยาลัยช่างศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของห้องพักที่ตัวละครอยู่ด้วยกันนั้น ข้าพเจ้าได้ตามหาโลเคชั่นที่เหมาะสมที่จะเป็นทั้งห้องพักและห้องทำงานของตัวนางเอกด้วย โดยข้าพเจ้าได้เจอกับห้องพักที่หนึ่ง ซึ่งอยู่แถวบริเวณมหาวิทยาลัยรังสิต มีชื่อว่าคอนโดเมืองเอก



ภาพ 19,20 : ห้องพักในคอนโดเมืองเอก

คอนโดเมืองเอกมีลักษณะเป็นแมนชั่นขนาดกลาง มี 2 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ และ 1 ห้องนั่งเล่น โดยตัวคอนโดนั้นมีอายุมากกว่า 20 ปี และมีลักษณะภายนอกที่ดูเก่า ค่อนข้างโทรม แต่ภายในห้องนั้นขึ้นอยู่กับเจ้าของว่าสามารถดูแลได้ดีไหม จากการสำรวจผมได้เลือกห้องหนึ่งที่มีลักษณะกำลังพอดีไม่เก่ามาก เหมาะที่จะเป็นที่ที่ตัวละครอาศัยอยู่และทำงานได้

4.4 การวางแผนการถ่ายทำ

ข้าพเจ้าได้วางแผนการถ่ายทำอย่างเป็นลำดับ โดยจะจัดเรียงตามนี้

1. scout location ตามหาโลเคชั่นโดยส่วนมากจะไปกัน 4 คน



ภาพ 21,22 : การ blockshot ครั้งแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบไปด้วย


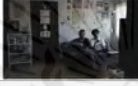
- 1.1 ผู้กำกับ
- 1.2 ตากล้อง
- 1.3 ผู้ช่วยผู้กำกับ
- 1.4 ผู้กำกับศิลป์

2. เมื่อได้โลเคชั่นแล้วก็นัดวันเพื่อไป block shot อีกรอบหนึ่ง
3. หลังจากนั้นจึงประชุมกับทีมงานเพื่อสรุปวันถ่าย
4. เริ่มทำ shot list

TIME /Hrs	SCENE /SHOT	SHOT SIZE /MOVE	LOCATION	PIC	DESCRIBE	CAST /EXTRA	ART	REMARK
PRODUCER P'BHURIN 0802243339 LINE PRODUCER TOOON 092339413 DIRECTOR PUN 0958828181 AD TARA 0822215840 DP BINNNN 0973200713 PD MEOW 0816216868 PM กระมิ่ง 0646729319			BREAKDOWN + SHOT LIST "MAYBE THIS TIME"			UPDATE 28/02/2023		
			วันอาทิตย์ ที่ 11 มีนาคม 2566 วิทยาลัยช่างศิลป์			Q 2		
						Crew Call 06:00 On location 06:30 Ready to shoot 08:30 Wrap 21:30		
On Location 06:30 โรงอาหารช่างศิลป์ เตรียมความพร้อม ทานอาหารเช้า Make up Costume ประจำที่ห้องเรียน								
Ready to Shoot 08:30 ห้องน้ำเจอกันครั้งแรก								
	11/1	MCU	ห้องน้ำ		ผ้าชุดบุหรี่ปูด	ผ้า	บุหรี่ปูด	
08:30 - 11:30 9 shots (3.00 hrs)	11/2	MS	ห้องน้ำ		ผ้าชุดบุหรี่ปูดผู้หญิงสองคน มองแล้วรีบเก็บของเดินออกจากห้องน้ำไป MASTER	ผ้า Extra ณ 2	บุหรี่ปูด	
	11/3	CU	ห้องน้ำ		Reaction ผ้า มองหน้า Extra เล่นยาวจนถึงขวัญเดินเข้ามา	ผ้า	บุหรี่ปูดที่มือ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PRODUCER P'BHURIN 0802243339 LINE PRODUCER TOON 092339413 DIRECTOR PUN 0958828181 AD TARA 0622215840 DP BINNNN 0973200713 PD MECOW 0616216868 PM กระฉิ่ง 0646729319	BREAKDOWN + SHOT LIST "MAYBE THIS TIME"	UPDATE 03/03/2023
	วันพฤหัสบดี ที่ 9 มีนาคม 2566	Q 1
	คอนโดเมืองเอก	Crew Call 05:30 On location 08:30 Ready to shoot 08:30 Wrap 21:30

TIME /Hrs	SCENE /SHOT	SHOT SIZE /MOVE	LOCATION	PIC	DESCRIBE	CAST /EXTRA	ART	REMARK
Crew Call 05:30 ชั้นรถลาดกระบัง On Location 06:30 คอนโดเมืองเอก ชั้น 9 Ready to Shoot 08:30 ฤดูหนาว								
08:30-09:30 4 SHOT (1 Hrs)	2/1	MS/two shot	ห้องนั่งเล่น		ขวัญและผัดกินข้าวด้วยกัน -ขวัญเป็นคนเทียวก่อนแล้วผัดจึงเดินเข้ามาพร้อมชามกับข้าวข้างๆ	ขวัญและผัด	ถูกยาจากโรงพยาบาล โต๊ะทานข้าว	กลางวัน
	2/2	MASTER สองมุม					ไอ้พะไล	
	2/3	INS			ปฏิทินในห้องอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมหน้าหนาว		ปฏิทิน	วันที่ 27/12/65

ตารางที่ 4,5 : breakdown sheet ของ Q วันที่ 1 และ 2

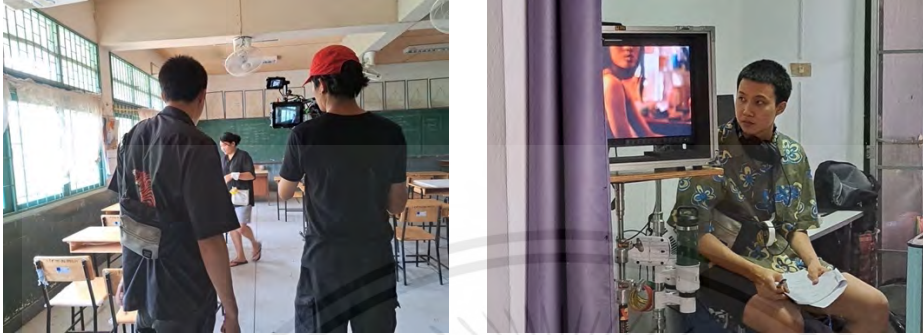
5. เริ่มทำ callsheet และเบรกดาว์น หลังจากทำ shotlist เสร็จ

Character	Cast	On Loc / Make up time	On set
ผัด	เกด	5.45	7.00
ขวัญ	พีมาย	5.45	7.00
FOOD & GATHERING			
มือเช้า 6.00 / มือกลางวัน 11 โมง			
MAIN EXTRA / EXTRA			
นักเรียนหญิง ห้องนำ 1 คน (คีตาร์)		7.00 - 10.00	
นักเรียนชาย 3 คน หญิง 2 คน หน้าห้องเรียน (คีตาร์,เหมียวหยก,ปิอป,ว่าน,เบนซ์)		11.30 - 13.00	
นักเรียนหญิง 2 คน โรงอาหาร (ว่าน,เบนซ์)		14.00 - 15.00	
นักเรียนหญิง 2 คน นักเรียนชาย 2 คน ม้านั่งพิบฮอน (คีตาร์,ว่าน,ปิอป,เบนซ์)		15.30 - 16.45	
Camera / Lighting / Grip / Sound			
Camera		On Loc 5.45	พร้อมถ่าย 7.00
Lighting		On Loc 5.45	พร้อมถ่าย 7.00
Grip		On Loc 5.45	พร้อมถ่าย 7.00
Sound		On Loc 5.45	พร้อมถ่าย 7.00
MAKE UP / HAIR ARTIST		On Loc 5.45	พร้อมถ่าย 7.00

ตารางที่ 6 : ตัวอย่างการทำ call sheet

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ถ่ายทำจริง



ภาพ 23,24 : ถ่ายทำจริง Q1 , Q2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำ (production)

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง *Maybe This Time* ถ่ายทำคิวแรกวันที่ 9 มีนาคม และได้ถ่ายในคิวต่อมาก็คือ 11,12 มีนาคม รวมทั้งสิ้น 3 คิว

1. การถ่ายทำคิวที่ 1



ภาพ 25 - 30 : ถ่ายทำจริง Q1 (ภาพรวมการทำงาน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในวันถ่ายทำคิวแรกนั้น ค่อนข้างมีปัญหา โดยปัญหาหลักๆคือคิวการถ่ายทำ ที่อยู่ในช่วงเพื่อนๆในรุ่น ต้องออกกอง จึงทำให้มีการชนของกองเกิดขึ้น ทำให้ทีมงานและอุปกรณ์การถ่ายไม่พอ และทำให้เกิด การเข้ายืมอุปกรณ์จากภายนอก ซึ่งจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่ม

วิธีแก้ปัญหาก็คือ หากทีมงานเพื่อนๆคนไหนไม่ว่าง เราก็จะไม่คะยั้นคะยอเขา เพราะเขาก็มีหน้าที่ที่ ต้องทำ ทำให้เราจำเป็นต้องหาทีมงานใหม่ เป็นรุ่นน้องและเพื่อนๆต่างมหาลัย ข้อดีคือทำให้ บรรยากาศในกองสนุกสนานเฮฮาขึ้น แต่ข้อเสียก็คืออาจจะมีบางครั้งที่ทีมงานทำอะไรผิดจังหวะการ ถ่ายทำ อาทิเช่น มีเสียงดัง ระหว่างถ่ายทำ ด้วยความที่ออกกองด้วยกันครั้งแรกจึงมีปัญหาแบบนี้ เกิดขึ้น แต่สุดท้ายแล้วทุกอย่างก็ผ่านไปได้อย่างดี

การถ่ายทำค่อนข้างเป็นไปอย่างราบรื่น ผู้กำกับสามารถทำงานได้อย่างอิสระ และคุยกับนักแสดงได้ โดยไม่มีสิ่งรบกวนใดๆ ภาพรวมอากาศวันนั้นค่อนข้างร้อน ทำให้ทีมงานบางคนอาจจะหงุดหงิดไป บ้าง แต่กินน้ำเย็นๆให้ชื่นใจซักแป๊บก็หาย

สิ่งที่พิเศษสุดคือนักแสดงสามารถเล่นได้และเล่นดีขึ้นเรื่อยๆ เหมือนพวกเขาค่อยๆซึมซับกับ บรรยากาศที่มันค่อนข้างสับสนในตัวละคร และในซีนอารมณ์ ขวัญ สามารถเล่นได้อย่างธรรมชาติ และหน้าสงสารเป็นที่สุด

โดยทาง ผู้กำกับ และ ผู้ช่วยผู้กำกับ ได้นอนที่โลเคชั่นเพื่อที่จะไม่เสียเวลาเดินทาง ซึ่งเจ้าของห้อง เป็นคนที่มีอัธยาศัยดี น่ารัก ส่วนตัวข้าพเจ้ามองว่าปัญหาของคิวแรกนั้นมีอยู่เยอะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง สภาพอากาศ ที่ฟ้าไม่ค่อยใส หรือเรื่องอากาศ ที่ค่อนข้างร้อนอบอ้าวแล้วก็ต้องอยู่ในห้องแคบๆ แต่ ข้าพเจ้าทราบดีว่าผลงานที่ออกมานั้น น่าจะทำให้หลายคนค่อนข้างมีความสุขที่จะทำงานต่อ และ ข้าพเจ้าก็ขอบคุณและขอโทษในเรื่องที่พลาด กับเพื่อนๆที่มาช่วยข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การถ่ายทำคิวที่ 2



ภาพ 31 - 36 : ถ่ายทำจริง Q2 (ภาพรวมการทำงาน)

การถ่ายทำคิวที่ 2 เป็นคิวที่มีปัญหาเยอะที่สุด เริ่มตั้งแต่วันที่เลือกถ่าย คือเป็นวันที่ 11 มีนาคม เป็นวันที่ชนกับกองของเพื่อนอีกคนในรุ่นทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของทีมงาน และเวลาของอุปกรณ์ที่ใช้ต่อกองเพื่อน ทำให้กว่าจะเริ่มถ่ายได้นั้นเป็นเวลา 9.00 น. แล้ว ซึ่งถือว่าช้าไปสองชั่วโมง แต่ก็แก้ปัญหาด้วยการ ตัดทอนบาง shot ที่ไม่จำเป็นต่อเนื้อเรื่องออก ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีเพราะทุกอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถกลับเป็นไปตามตารางเวลาเดิมได้ใน 13.00

โดยปัญหาระหว่างถ่ายตั้งแต่ช่วงเช้าคือมีเสียงรบกวนเยอะ ไม่ว่าจะเป็นเสียงรถไฟ เครื่องบิน ผู้คน แลววิทยาลัย ด้วยความที่โลเคชั่นนั้นอยู่แถวลาดกระบัง ทำให้ต้องอดทนและเผื่อรอในจังหวะที่ไม่มีเสียงรบกวนเข้ามา ภาพรวมการแสดงวันนี้นักแสดงถือว่าทำได้ในระดับที่โอเคแต่ยังไม่ถึงกับดีมาก ตัวนางเอก (ผ้า) ยังมีความเป็นตัวของตัวเองสูง และไม่สามารถเป็นเด็กนักเรียนที่มีปัญหาได้แบบเต็มที่

แต่ก็ถือว่าทำได้ดีขึ้นจากฉากนี้ที่เคยถ่ายไปใน test scene มาก ในช่วงบ่ายเราถ่ายเป็นฉากที่ตัวละครทั้งสองคนกำลังจะได้เจอกัน เป็นหนึ่งในฉากที่สำคัญ การที่เราจะสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของตัวละครออกมาได้นั้น เราต้องพูดเพื่อให้ตัวนักแสดงเข้าใจ นางเอก (ผ้า) นั้นโดยส่วนตัวผมมองว่าเขาเป็นคนที่มีความมั่นใจเมื่อไม่พูดได้อัลลอค เขาสามารถถ่ายทอดอารมณ์ออกมาได้ค่อนข้างดีและเข้าใจในตัวละคร แต่พอเมื่อนางเอกพูด ข้าพเจ้ากลับรู้สึกว้าวเสนาห์บางอย่างมันถูกกลดลงไป

ข้าพเจ้าเลยแก้ปัญหาด้วยการบริฟให้นักแสดงเข้าถึงอารมณ์ หากอยากพูดให้พูด แต่ถ้าหากตัวนักแสดงมองว่าประโยคนี้ไม่ควรพูด ผมก็จะเคารพในสิทธิ์ของเขา และปล่อยให้การถ่ายทำดำเนินต่อ มันก็เลยออกมาเน้นไปที่แอคชั่นและการกระทำเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อถ่ายผ่านไปแต่ละฉากผ้าก็เล่นได้ดีขึ้นเรื่อยๆ จนมาถึงฉากที่ห้องเรียนที่ตัวละครนางเอกของเรานั้นเหม่อลอยและนึกถึงผู้หญิงคนนั้น (ขวัญ) ผ้าสามารถถ่ายทอดอารมณ์ออกมาได้ลึกซึ้งและอารมณ์ในความรู้สึก บวกกับบรรยากาศถ่ายทำที่เป็นใจ ทีมงานทุกคนรับทราบดีว่านักแสดงนั้นกำลังเข้าถึงบทบาท ทุกคนให้ความร่วมมือเรื่องเสียงเป็นอย่างดี

ภาพรวมการถ่ายทำคิวที่ 2 นั้นไม่ค่อยราบรื่นเท่าไร ส่วนนี้อาจจะมาจากการที่ทีมงานหลายคนต้องไปช่วงกองเพื่อนๆกัน ทำให้ข้าพเจ้าต้องหาทีมงานใหม่ ที่เป็นเพื่อนๆจากอีกมหาวิทยาลัยมา (มศว.) ข้าพเจ้าได้เรียนรู้สิ่งต่างๆมากมายจากคิวนี้ การรับมือกับความกดดันของเวลา การต้องตัดสินใจตัดฉากบางฉากออก เพื่อที่จะสามารถถ่ายฉายฉากที่ต้องการได้ การรับมือกับทีมงานบางคนที่ใช้อารมณ์เวลาทำงาน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าต้องอดทนและรับฟังทีมงานทุกฝ่าย เพื่อให้การถ่ายทำนั้นดำเนินต่อไปได้อย่างครบตามที่ต้องการ ขอขอบพระคุณทีมงานทุกคนมาไว้ตรงนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การถ่ายทำคิวที่ 3



ภาพที่ 37 - 42 : ถ่ายทำจริง Q3 (ภาพรวมการทำงาน)

ในการถ่ายทำคิวที่ 3 วันที่ 12 มีนาคม ซึ่งเป็นคิวสุดท้าย ข้าพเจ้าได้คุยปรับทุกข์กับเพื่อนๆในคืนวันก่อนถ่าย เนื่องจากความเครียดที่สะสมและร่างกายที่ค่อนข้างจะเหนื่อยล้ากับสองวันที่ผ่านมา ข้าพเจ้ารู้ว่าตัวข้าพเจ้านั้นเป็นคนที่ไม่มีความสามารถในการถ่ายทำมากเท่าไรหรอก จึงทำให้เกิดปัญหาระหว่างการถ่ายทำขึ้นมากมาย แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปได้มาจนถึงคิวสุดท้าย มันทำให้ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย้อนไปนี่ถึงวันแรก ที่ข้าพเจ้าตั้งต้นจะทำศิลปะวิทยานิพนธ์ เรื่องนี้ ข้าพเจ้าเคยรู้สึกหลงทางในวันที่
ทุกๆปัญหานั้นถ้าโถมเข้ามา หลังจากได้คุยกับเพื่อนๆ มันทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจมากขึ้นที่จะ
ทำงานนี้ให้สำเร็จให้ได้

ในการถ่ายทำคิวนั้น ข้าพเจ้าเริ่มวันด้วยความตึงเครียดในหัว แต่พอมาถึงกองก็สังเกตเห็นว่า
เพื่อนๆหลายคนนั้นสนิทกันมากขึ้น โดยเฉพาะเพื่อนจากมหาวิทยาลัยอื่น หลายคนมีความผ่อนคลาย
คลายและอารมณ์ที่ดี แล้วทำไมเราถึงต้องเครียดด้วยละ ในตอนนั้นเป็นตอนที่ข้าพเจ้ารับรู้แล้วว่า
ทุกอย่างมันเป็นใจอยู่แล้ว เราแค่ต้องเชื่อในสิ่งที่เราทำอยู่

การถ่ายทำฉากแรกของวันเป็นซีนที่ยากที่สุดของเรื่อง เพราะเป็นซีนอารมณ์ที่นางเอกนั้นจะต้อง
ร้องไห้ สำหรับนักแสดงคนนี้นั้น นี่คือผลงานเรื่องแรกของเขา ผมพยายามที่จะไม่กดดัน ด้วยการให้
เขาฟังเพลงทำอารมณ์ และนั่งอยู่คนเดียวโดยห้ามคุยกับใครเด็ดขาด ผลที่ออกมาคือนักแสดงสามารถ
ร้องไห้ได้ (ในตอนนั้นผมคิดว่าแย่สุดคือน้ำตาไม่ออกมาเลย) แล้วเป็นการร้องไห้ที่เหนือความ
คาดหมายตรงที่ถ่ายทำเป็นลองเทค เพื่อให้นักแสดงหาจังหวะเข้าเอง นักแสดงสามารถหาจังหวะเข้า
ได้อย่างถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะการเปิดเพลงเพื่อเพิ่มอารมณ์ของฉากให้มากยิ่งขึ้นด้วย ด้วยความที่
ฉากนี้นั้นส่วนใหญ่แล้วเป็นพาร์ตดนตรี การถ่ายทำจึงไม่อัดเสียง (mos) เลยทำให้ผมสามารถพูดบรีฟ
อารมณ์นักแสดงได้เรื่อยๆ บวกกับบรรยากาศของกองถ่ายที่เงียบสงบ การร้องไห้ออกมาจึงทำให้ผม
ประทับใจที่สุด

หลังจากฉากนั้นเราก็พักทานข้าวกลางวันกันและเริ่มถ่ายฉากกินข้าวและฉากวาดรูป ผมมองเห็น
นักแสดงของผมที่เขาสามารถปรับเปลี่ยนอารมณ์ได้ดีขึ้นเรื่อยๆในทุกคิว และรู้สึกประทับใจในตัวเขา
ทั้งขวัญและผ่านนั้นมีคุณสมบัติของการเป็นนักแสดงที่ดี คือรับฟัง ทำการบ้าน และใช้ความคิดกับ
ตัวเอง หลายๆครั้งที่ผมมักจะถามนักแสดงว่า พี่ว่าคำพูดนี้มันเข้าปากพี่ไหม ถ้าไม่ พี่คิดว่าจะ
เปลี่ยนเป็นยังไง ทำให้ผมได้บทสนทนาที่เป็นธรรมชาติมากขึ้น ในตอนนี้ผมรู้สึกใจหายอย่างบอกไม่
ถูก เพราะมันกำลังจะจบลงแล้ว สิ่งที่เรา นั่งคิดนั่งเครียดกับมันมาเป็นเวลาก่อนปี ทุกคนในกองมี
ความสนุกสนานเฮฮา มันเหมือนกับกองถ่ายในฝันของผมเลย

แน่นอนว่ามันมีปัญหาอยู่แล้ว แต่จากการทำงานที่ผ่านมา 2 คิวทำให้ผมเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาต่างๆ
ได้ดีขึ้น อาทิเช่น การสลับตารางถ่ายเนื่องด้วยสภาพอากาศ การไม่ปล่อยให้เวลาเสียเปล่าถ้าสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ่ายอินเสิร์ตได้ก็ถ่ายเลย การรับมือกับคนที่อารมณ์เสียและพยายามที่จะทำให้บรรยากาศกองเสีย วิธีรับมือที่ง่ายมาก เราแค่ต้องคุยกับเขาเป็นการส่วนตัวแค่สองคน รับฟังและเสนอวิธีแก้ปัญหา และหาเขายังคงอารมณ์เสียอยู่นั้น ก็ไม่เป็นไรเราต้องทำงานต่อไปให้จบ

การถ่ายทำดำเนินมาเรื่อยๆ ใกล้ถึงช่วงสุดท้ายและเป็นตอนที่ คุณ โอ อนุชิต มาที่กองเพื่อถ่ายทำ ในหัวของผมวันแรกที่ได้เจอกับพีโอผมมีภาพว่าเขาจะต้องเป็นคนที่เครียดมากแน่ๆ แต่ปรากฏว่าในวันนี้เขากลับทำให้กองถ่ายนั้นเป็นกันเองได้อย่างไม่น่าเชื่อ เริ่มตั้งแต่การนั่งคุยกับทีมงานหลายๆคน ไม่ว่าจะ เป็น รุ่นน้อง รุ่นพี่ หรือว่าเพื่อนๆผม พีโออนุชิต เป็นคนที่วางตัวดีและน่ารักพอเป็นอย่างยิ่ง

ในด้านการแสดงของพีโอนั้น ผมค่อนข้างพอใจและไม่ต่างจากที่คิดมากนัก พีโอเป็นนักแสดงสาย **method acting** คือการสวมบทบาทเหมือนกับใส่เสื้อเข้าไป พอคัด เขาก็แค่ถอดเสื้อออก ประสบการณ์การทำงานของเขาที่สอนผมหลายๆอย่างมาก ไม่ว่าจะ เป็นวิธีการพูด การถาม และการฟัง พีโอมักจะมีอารมณ์ขันอยู่เสมอ ซึ่งเป็นคุณสมบัติของนักแสดงที่ดี ระหว่างถ่ายทำฉากที่พีชชายมารับขวัญที่โรงเรียนนั้น พีโอช่วยพูดบริฟให้กับขวัญและผ้าเพื่อให้เข้าใจในตัวละครมากขึ้น และที่พิเศษสุดคือ พีโอเขามักจะเสนอวิธีการแก้ปัญหาเรื่องที่ผมมักจะมองว่ายาก ให้เป็นเรื่องง่าย

ในการถ่ายทำฉาก **climax** ที่นางเอกของเราต้องร้องไห้ ณ งานประกวดร้องเพลง พีโอให้เกียรตินักแสดงหญิงของผมมาก หลังจากที่เห็นน้ำตาของเขา พีโอพยักหน้าและบอกกับผ้าว่า ครั้งแรกจริงๆ หรอเนี่ย ผมรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่ดีที่มีนักแสดงที่มีประสบการณ์ระดับนี้เข้ามา มันทำให้ทุกอย่างราบรื่นและดูง่ายขึ้น

พวกเราปิดกองกันที่ฉากบนรถที่พีโอกับขวัญนั่งอยู่ด้วยกัน ผมเดินขอบคุณทีมงานเกือบทุกคนและช่วยกันเก็บของ หลังจากนั้นผมจึงพิมพ์ข้อความหาทุกคนที่ผมไม่ได้ขอบคุณไป เพราะงานนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มีพวกเขาทุกคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 43 รูปถ่ายรวมทีมงานของ Q วันที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

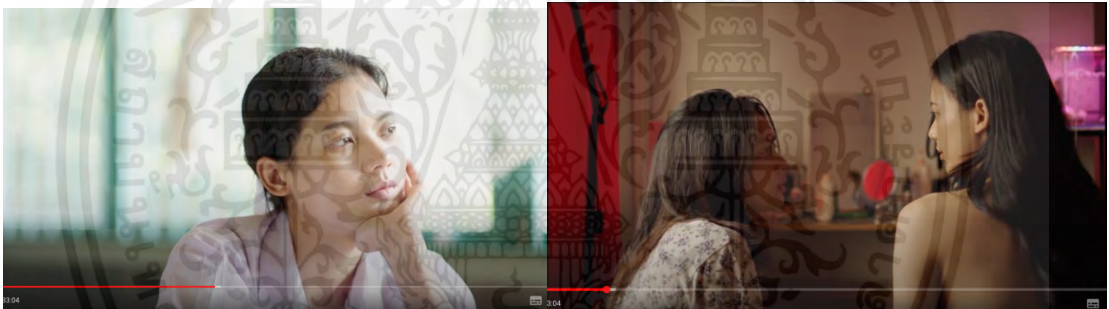
บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-Production)

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำนั้นสำคัญที่สุดสำหรับข้าพเจ้า เพราะมันจะเป็นตอนที่เรามีหน้าที่สร้างสรรค์และเชื่อมโยงผลงานที่ถ่ายทำไป ให้ออกมาได้อารมณ์ ครบถ้วน สมบูรณ์ที่สุด ดังคำกล่าวที่ว่าการตัดต่อนั้นคือหัวใจหลักสำคัญของภาพยนตร์

โดยข้าพเจ้าได้แบ่งออกเป็น ขั้นตอน ดังนี้

1. การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

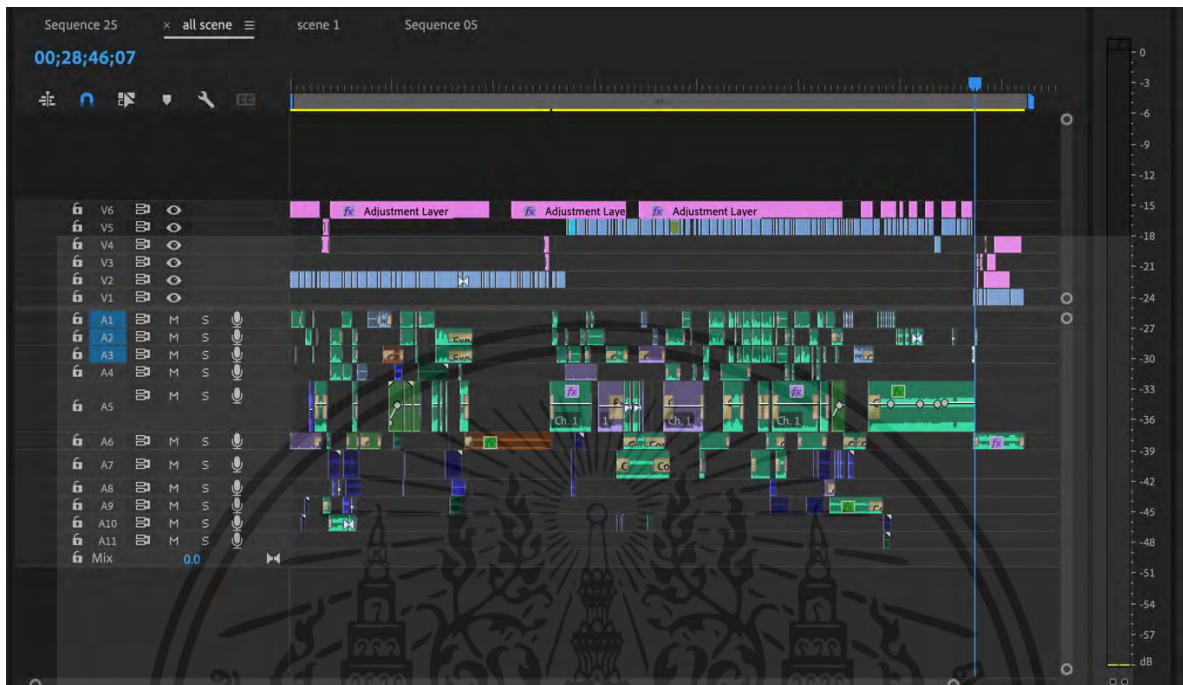


ภาพที่ 44 , 45 ลำดับภาพแบบหยาบ

การลำดับภาพแบบหยาบสำหรับข้าพเจ้านั้นมีเพื่อให้เห็นภาพรวมของงาน เพื่อที่จะได้รู้ว่าเราขาดอะไรตรงไหนไปบ้าง ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นเส้นเรื่องที่ไม่ต่อเนื่องจากการวาง rough cut ในครั้งนี้ มันทำให้ข้าพเจ้าต้องออกแบบและ design ซินขึ้นมาใหม่เพื่อส่งเนื้อเรื่องให้กับตัวละครมากยิ่งขึ้น ในตอนนี้นั้นภาพรวมของหนังยังขาดมิติที่จะสื่อในเรื่องของอาการความจำเสื่อมที่อยู่ใน rough cut แทบไม่ออกมาเลย และการบ่งบอกถึงบริบทของคนทำอาชีพค้าบริการในประเทศไทย ที่มันยังเบาหลายๆ ทำให้ข้าพเจ้าต้องกลับไปแก้ไขและเรียบเรียงใหม่ บวกกับเรื่องสื่ที่ว่าข้าพเจ้านั้นยังไม่ได้ทำ ทำให้ภาพยนตร์ออกมาไม่สื่อสารได้เท่าที่ควร

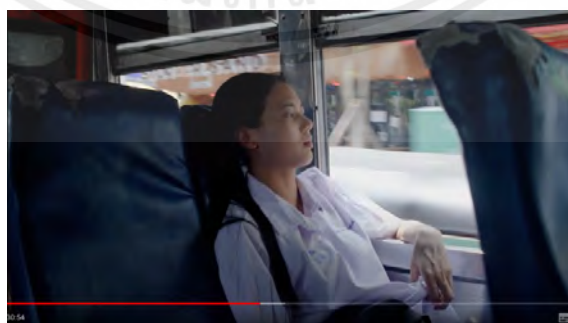
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การลำดับภาพแบบสมบูรณ์ ((Fine Cut)



ภาพที่ 46 การลำดับภาพแบบสมบูรณ์

ข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนและดีไซน์หลายๆชิ้นขึ้นใหม่ จากคอมเมนต์จากคณะกรรมการในวันที่ตรวจ rough cut ข้าพเจ้าค่อนข้างเห็นด้วยกับกรรมการหลายท่านในเรื่องของประเด็นตัวละคร และความสำคัญของที่มาโครงการนี้ ข้าพเจ้าได้ตัดทอนสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไป และย่อหลายฉากเพื่อให้สั้นกระชับขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มวิธีการเล่าแบบ voiceover ที่ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการทำให้เราได้รู้จักตัวละครมากยิ่งขึ้น ไม่มากก็น้อยข้าพเจ้าได้ชื่อตรงต่อความรู้สึกของข้าพเจ้า และเห็นว่าภาพยนตร์เรื่องนี้นั้นเน้นไปที่อารมณ์ ความสัมพันธ์ และความรู้สึกข้าพเจ้าจึงใส่รายละเอียดเรื่องความสับสนของตัวละครเข้าไป

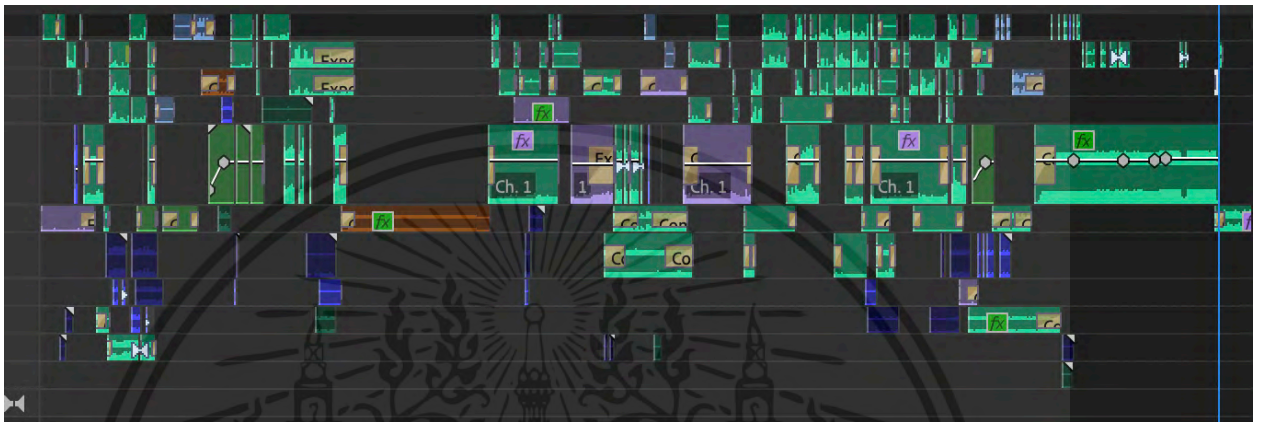


ภาพที่ 47 พุตเทจที่เพิ่มเข้าไปในลำดับภาพสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การออกแบบเสียง (sound design)

ข้าพเจ้านั้นให้ความสำคัญกับการออกแบบเสียงมาก เพราะมันคือสิ่งที่ทำให้อารมณ์ความรู้สึกเด่นชัด ออกมามากยิ่งขึ้นหากเป็นเสียงที่เหมาะสม



ภาพที่ 48 การออกแบบเสียง

การออกแบบเสียงของข้าพเจ้านั้นจะแบ่งเป็นสามอย่างคร่าวๆคือ

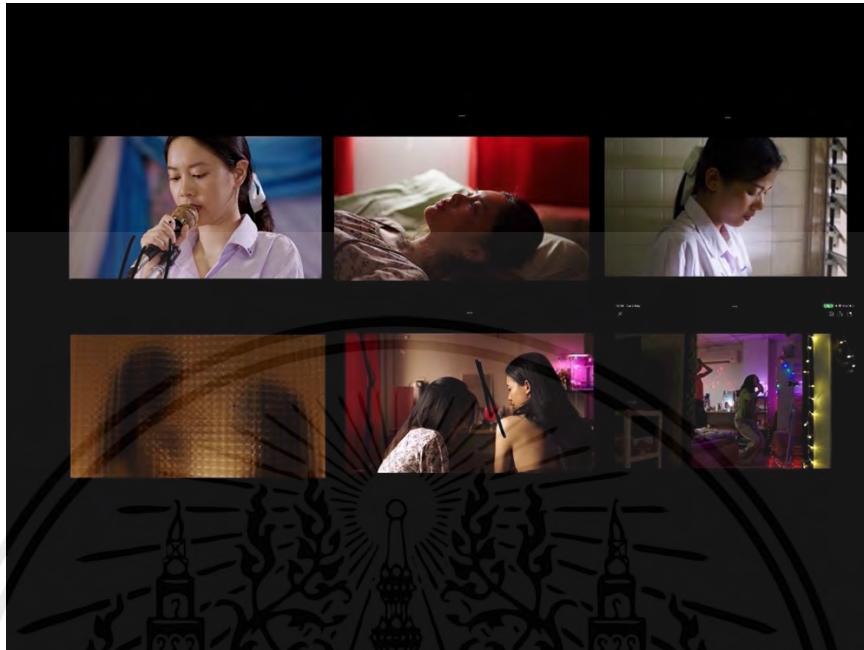
1. เสียงไดอะล็อก (dialogue)
2. เสียงประกอบ (sound fx)
3. ดนตรี (music)

โดยทั้งสามองค์ประกอบนี้นั้นจะส่งผลต่อความรู้สึกอย่างมากหากมันมาได้ถูกจังหวะ อาทิเช่น คนดูกำลังเห็นภาพตัวละครกำลังมีความสุขต่างฝ่ายต่างนึกถึงกัน แต่ทันใดนั้นมันก็มีมวลงบางอย่างที่ไม่น่าไว้วางใจคืบคลานเข้ามา (sound fx เสียงคลื่นใต้น้ำ) เป็นตอนที่ตัวละครนั้นบอกเล่าปัญหาชีวิตของตัวเอง (dialogue) ปัญหาชีวิตของตัวละครก็หดหู่ ดนตรีจึงค่อยๆเข้ามา (music)

หากขาดอันใดอันหนึ่งไปข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องปกติ ไม่จำเป็นที่ทุกชิ้นจะต้องมี 3 อย่างนี้ แต่ถ้าหากเราเลือกใช้อองค์ประกอบเหล่านี้ดีๆ จัดวางมันให้ถูกที่ เราก็จะได้อารมณ์ในแบบที่เราต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การปรับแต่งสี (Colour Grading)



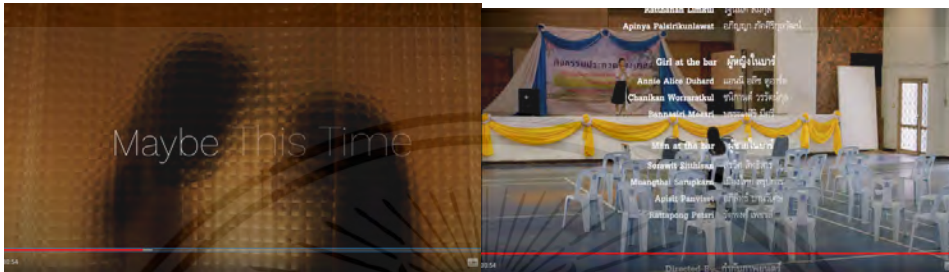
ภาพที่ 49 การปรับแต่งสี

ข้าพเจ้าได้ให้ทีมงาน (colorist) ดัดแปลงสีให้มีความเข้มข้น เพราะหนังนั้นต้องการจะสื่อถึงปัญหาของสังคมและสะท้อนประเทศไทยออกมาอย่างเบาๆ เรื่องสีจึงสำคัญ ข้าพเจ้ามองว่าหนังที่สมจริงนั้นแค่เห็นภาพภาพเดียวนั้นก็รู้ได้เลยว่าสมจริง ซึ่งเรื่องสีก็เป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะทำให้มันเกิดขึ้นจริง เมื่อเกรดสีแล้ว ตัวหนังนั้นจะไม่กระโดดไปมากเหมือนกับตอนที่ยังไม่ได้เกรดสี บางทีเรื่องสีอาจจะเป็นเรื่องที่สำคัญไม่แพ้กับขั้นตอนโปรดักชั่นเลยก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การปรับแต่งขั้นสุดท้าย (fine editing)

หลังจากที่ได้ทำสีแล้วข้าพเจ้าก็ได้เรียบเรียงภาพและเสียงทั้งหมดเข้าด้วยกัน เพื่อดูภาพรวมเป็นครั้งสุดท้าย ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นว่ามีข้อผิดพลาดเรื่องเสียงบางอย่างก็ต้องแก้ไขด้วย เพื่อให้เป็นภาพรวมเดียวกัน หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงนั่งทำเครดิตและไตเติ้ลของหนัง เป็นอันสมบูรณ์



ภาพที่ 50 , 51 การปรับแต่งขั้นสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

บทสรุปของโครงการวิทยานิพนธ์เรื่องนี้นั้นก่อให้เกิดประโยชน์มหาศาลแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามองว่าตนเองนั้นได้ฝึกวิชาและความสามารถจากการทำงานครั้งนี้เป็นอย่างสูง หากลองมองย้อนกลับไปวันแรกนั้นข้าพเจ้าภูมิใจที่สามารถผ่านมันมาได้ขนาดนี้ เหนือสิ่งอื่นใดผลงานเรื่องนี้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากขาดความเชื่อเหลือของคน

ในด้านของผู้กำกับภาพยนตร์นั้น ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การพัฒนาบทภาพยนตร์ตั้งแต่วันที่ร่างบทไปจนถึงวันถ่ายทำจริง ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การทำงานแบบ **pre procuton** ที่ละเอียดในทุกขั้นตอน เพื่อที่ในวันถ่ายจริงนั้นจะได้มีปัญหาเกิดขึ้นน้อยที่สุด สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจในผลงานชิ้นนี้คือ **การแสดง** ข้าพเจ้านั้นเน้นไปที่การแสดงและการที่จะทำให้นักแสดงเล่นได้สมบทบาทอย่างจริงที่สุด โดยข้าพเจ้ามีขั้นตอนในการซ้อมนักแสดงที่ละเอียดมากขึ้นจากงานที่เคยทำมา เมื่อเรามีเวลาเยอะ มันหมายถึงว่า เรามีเวลาที่จะคุยกับนักแสดงได้อย่างอิสระทุกเรื่อง มันทำให้เขาไวใจและเคารพเรา และยิ่งเวลาผ่านไป เมื่อนักแสดงที่พร้อมมาเจอกับนักแสดงที่พร้อมอีกคน ก็เป็นเรื่องของการแสดงที่ต้องห้ามพลาดเด็ดขาด ข้าพเจ้าสนใจในศาสตร์การแสดงและได้ข้อสรุปที่ว่า การแสดงนั้นคือ **ดาว** ของภาพยนตร์ หากคุณเขียนบทมาดีแค่ไหน หรือว่าคุณจะถ่ายด้วยโปรดัคชั่นที่เงินมหาศาล แต่สุดท้ายแล้วทั้งหมดเป็นแค่ลมที่ผ่านไป เพราะนักแสดงคนนั้นไม่สามารถเล่นและเข้าใจตัวละครได้ มันก็น่าเสียดาย แต่หากเราทุ่มเวลาเพื่อพัฒนาและทำความรู้จักมัน เราก็จะรู้ว่านี่คือสิ่งที่ทำให้ภาพยนตร์สมจริงที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุปของการทำงานในส่วนแนวทางที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์/และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ สามารถสรุปย่อหัวข้อได้ดังนี้

1. การเรียนรู้การกำกับภาพยนตร์
2. การเรียนรู้การกำกับการแสดง
3. การศึกษาข้อมูลจากกรณีศึกษาจริงเพื่อนำมาพัฒนาบทภาพยนตร์ต่อ
4. การศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบตัวละครที่มีปัญหาหลากหลายประเด็น
5. เพื่อศึกษาการใช้ตัวละครผู้หญิงเป็นตัวละครเอก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

จากการได้ลงมือทำจริง ข้าพเจ้าเห็นว่าบทภาพยนตร์นั้นเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการทำและสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้งานที่ดีมีคุณภาพ หากในภายภาคหน้าข้าพเจ้ามีโอกาสได้เขียนบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้าจะต้องจัดสรรเวลาให้ดีกว่านี้ เพราะยังมีเวลามากเท่าไร ข้าพเจ้ายิ่งรู้จักบทภาพยนตร์เรื่องนั้นมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ข้าพเจ้ามองว่าหากเราอยากที่จะทำงานร่วมกับคนอื่นสิ่งแรกเลยที่ต้องมีคือ ความเห็นอกเห็นใจ (empathy) หากคนเราไม่มีความเห็นอกเห็นใจนั้นก็ยากที่จะทำงานกับคนอื่น ๆ ได้ และหากมีปัญหาขัดใจอะไรกันเกิดขึ้น ก็ให้พูดคุยกัน เพื่อให้ทุกคนจะได้ช่วยกันแก้ปัญหา อย่าเก็บไว้คนเดียว

ข้อเสนอแนะในการกำกับภาพยนตร์

ข้าพเจ้ามองว่าผลงานวิทยานิพนธ์นี้มีความสำคัญต่อข้าพเจ้าอย่างมากในอนาคต ในการได้ลงมือทำผู้กำกับในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะในหลายๆด้านอาทิเช่น การสื่อสารงาน การประสานงาน และการสรุปงาน แต่ข้าพเจ้านั้นเป็นคนที่มีปัญหาในการจัดการเวลาซึ่งข้าพเจ้าจะปรับปรุงแก้ไขต่อไปในอนาคต เพื่อที่ให้มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณคณะกรรมการ บิดา มารดา และเพื่อนอันเป็นที่รักของข้าพเจ้า ที่สามารถทำให้ข้าพเจ้าทำผลงานเรื่องนี้ออกมาได้สำเร็จลุล่วง และข้าพเจ้าคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าในอนาคตข้าพเจ้าจะได้ตอบแทนบุญคุณพวกเขาเหล่านี้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

วอชเมน (2 มีนาคม พศ.2565) Euphoria หยดน้ำตา ความเจ็บปวดรวดร้าวและความเป็น
อาชญากรรมของวัยรุ่น สืบค้นจาก <https://thematter.co/thinkers/euphoria/169014>

ตำนานช่องไทย ย้อนรอยธุรกิจสีเทาในเงามืด สืบค้นจาก
<https://mgronline.com/live/detail/9520000018479> (17 ก.พ. 2552 โดย: MGR Online)

มุมมองของบุคคลที่มีภาวะความจำเสื่อม ที่มองภาพไม่ชัดเจน สืบค้นจาก
https://www.youtube.com/watch?v=q_sWiwI3yP0 (23 ต.ค พศ. 2561 โดย Social Care TV)

ภาวะสมองเสื่อม บทความโดย โรงพยาบาลธนบุรี
https://www.thonburihospital.com/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%B0%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%A1_.html

Save The Cat Beat Sheet (the 15 beats explained) วิธีการเขียนบทแบบ 15 beats โดย Blake Snyder
(13 ก.พ พศ. 2563 บทความโดย avfilmschool)
<https://avfilmschool.com/save-the-cat-beat-sheet-the-15-beats-explained/>

บทความและบทวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง millennium mambo by NY time สืบค้นจาก (22 ธ.ค พศ.2565
บทความโดย Newyork times) <https://www.nytimes.com/2022/12/22/movies/millennium-mambo-hou-hsiao-hsien.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

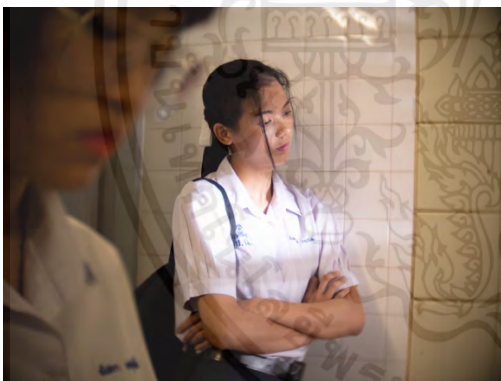
ภาคผนวก ก เบื้องหลังการถ่ายทำ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 52 – 76 แสดงภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล เมืองไทย สรุปลการ
 วัน เดือน ปีเกิด 22 พฤษภาคม 2544
 ที่อยู่ 81/41 หมู่บ้านกฤษดานคร 48 ถนน สุขุมวิท 2 แขวง
 ประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250 เบอร์โทร
 0958828181

ประวัติการศึกษา

2550 ประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียน เซนต์ดอมินิก
 2553 ประถมศึกษาตอนปลายถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน วชิราวุธวิทยาลัย
 2565 ปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงานวีดีโอ

- ผู้กำกับวีดีโอ do you for us Action Jay Jackson Feat Lilly.V พศ.2563
- ผู้กำกับวีดีโอ December Neckdeep Cover By Muggle lad พศ.2563
- ผู้กำกับวีดีโอและภาพยนตร์สั้น Radio 3000 the movie พศ.2563
- ผู้กำกับวีดีโอ yar axe (อย่าแฉ็ค) by ebo ,ninenogohleng พศ.2564
- ผู้กำกับภาพยนตร์สั้นความยาว 19 นาที เรื่อง stigma พศ.2565
- ผู้กำกับ creative งานนิทรรศการ passion from พศ.2565
- ผู้กำกับภาพยนตร์สั้นความยาว 30 นาที เรื่อง maybe this time พศ.2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้